1977

Clervaux
Langvilly
Wiltz
Ettelbruck
Sure
Echternach
Larochette
Mersch
Junglinster
Lisdorf
Walferdange
Dippach
Wormeldange
LUXEMBOURG
Remich

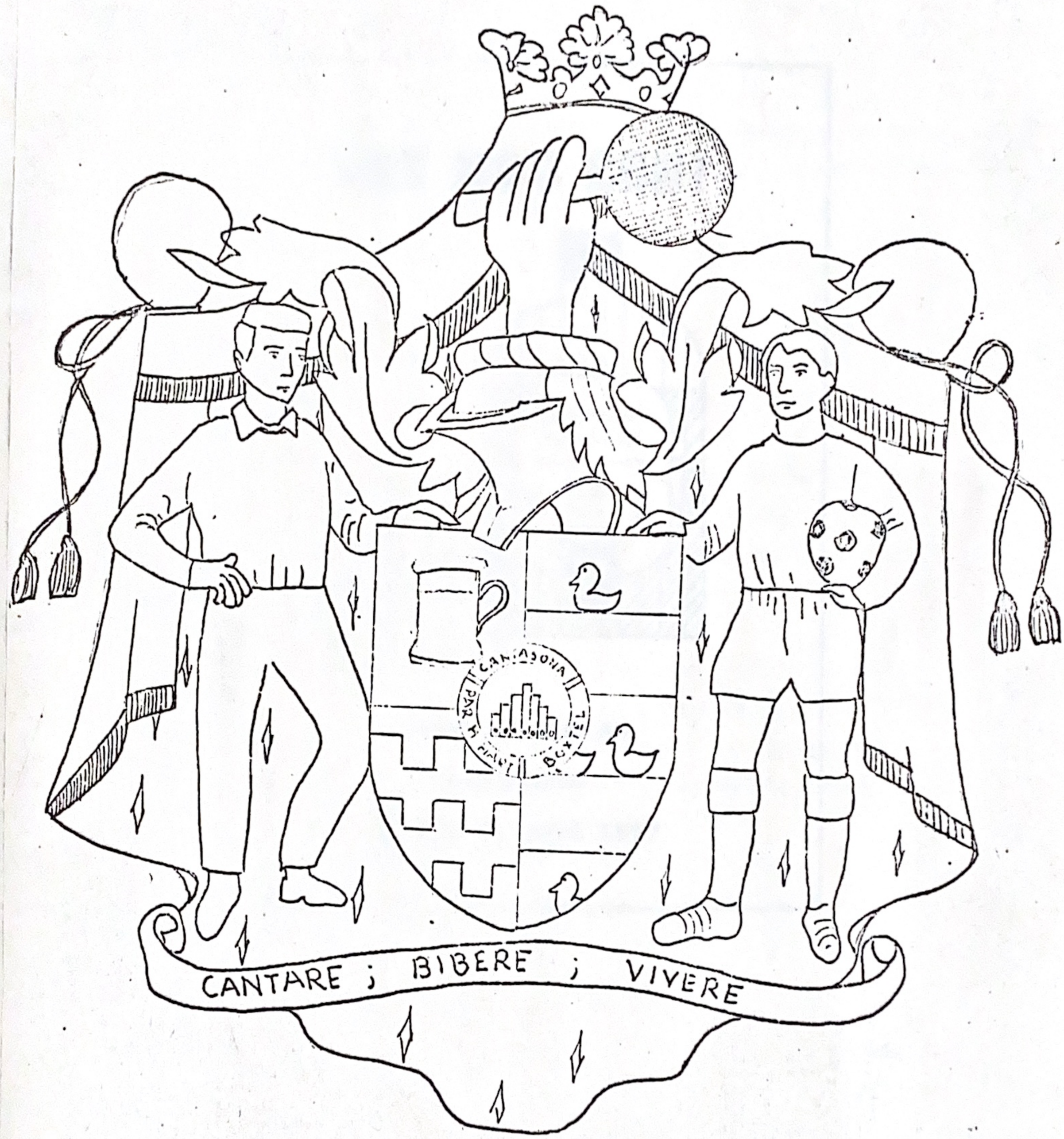
CANTARE ; BIBERE ; VIVERE

VAT NOG EEN!

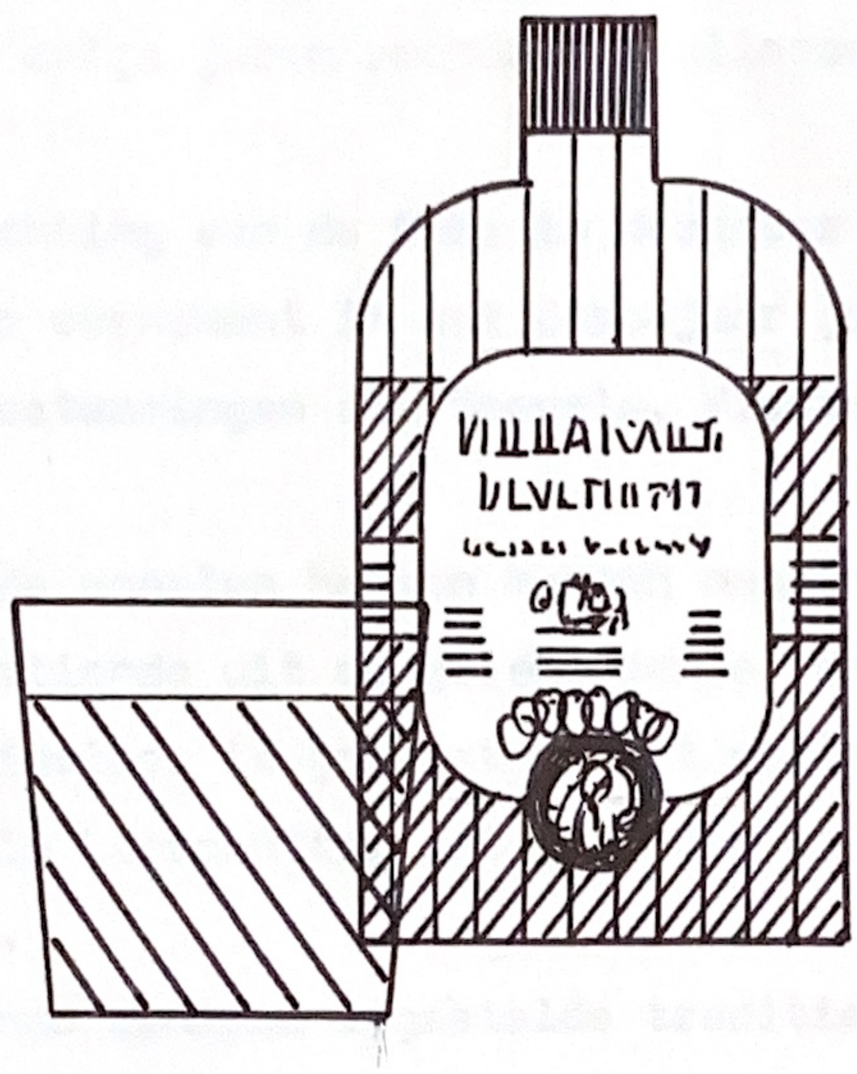

CABAKAMPVERSLAG

LAROCHETTE

23 t/m 31 juli 1977

VOORWOORD

Kan iemand zich de weelde voorstellen van de allereerste Cabanen, die in het eerste jaar van het bestaan van de Cantasona Baardclùb reeds een kamp meemaakten over de grens?
Dat was in 1961, enige jaren voordat de allereerste Caba ter ziele ging.
Sinds de heroprichting van de Caba in december 1965 is het kamp het belangrijkste evenement in het Caba-jaar geworden, met internationale bestemmingen als Grevels, Vianden, Banneux en Meikirch.
Voorzover we in de annalen hebben kunnen nagaan, was het afgelopen Caba-kamp het dertiende uit de geschiedenis. Niet dat dit ongelukscetal van enige invloed is geweest op het verloop van ons acht-dagen verblijf in Larochette, dat gehouden werd van 23 tot en met 31 juli 1977.
Volgens een onlangs opnieuw ingestelde traditie hebben we ook dit jaar gezamelijk onze belevenissen op papier gesteld.
Het resultaat ligt nu voor U. Het is te wijten aan technische storingen dat het wat lang op zich heeft laten wachten, maar zoals het spreekwoord zegt: beter laat dan nooit.
Rest ons nog, op te merken dat dit verslag werd bewerkt en samengesteld door ons aller Evert, en iedereen veel plezier toe te wensen met deze collectie 'dierbare herinneringen' aan het kamp van 1977.

Pasen 1978.

Wie er allemaal mee gingen op kamp?

Hans de Bresser
Laurens Felix
Norbert Hendriks
Paul de Koning
Michiel van de Laar
Hans Mestrom
Freddy Mestrom
Anton Neggers
Tonny van der Struyk
Michel van de Ven

Trudy Keukens
Evert Meijs
Gerda Meijs-van Dijk
Henk Meijs

Chauffeurs:

op de heenweg:

Gerry Boley en echtgenote Maria

op de terugweg:

Ad Boley en echtgenote Mieke

verder werd op dezelfde terugweg gereden met de vrachtwagen met kampmateriaal door

Piet Bloem met Gertie en Roeland de Leyer

=0=

Het voorspel.

De geachte lezer kan zich voorstellen dat een Caba-kamp wel enige voorbereiding vereist. Het leek me interessant om eens na te gaan wat er zoal allemaal aan zo'n gezellige week voor-af gaat.

In de maand januari van dit jaar werd er hier en daar al iets gezegd en gevraagd over het kamp: wanneer gaan we, want thuis willen ze er rekening mee houden. Hoe gaan we? Wat gaat het dit jaar kosten? Zo werd er in maart een eerste vergadering van het bestuur belegd. Men was het er al snel over eens dat de reis naar Luxemburg zou gaan, vooral ook omdat we het vorige jaar een verre reis hadden gemaakt, met in het achterhoofd om dit jaar korter bij huis te blijven gezien de finantiën. De kas had immers een flinke deuk gekregen vanwege het inrichten van 'La Cabane'.
Nu bleek dat niemand van de huidige Cabanen al ooit in Larochette was geweest, en zodoende werd snel daarna getelefoneerd naar Fam. Peters, om te vragen of we dit jaar (na er 3 jaar niet te zijn geweest met de Caba) weer welkom waren, hetgeen geen problemen opleverde.

SPECIFICATIE NIET-AUTOMATISCHE GESPREKKEN EN DIVERSEN

Net- en abonneenummer 04116 4511 Verzamelrekening-nr. Q2

Betreft	Datum	Gespreks-nr. c.q. telegram-nr.	Land-code 1)	Code soort gs c.q. tgm 1)	Gs- duur c.q. woordental	Bedrag
NIET-AUT.GS	30 04 77	R 251	LUXE		3	2,55
TOTAALBEDRAG VAN DE SPECIFICATIE						2,55

Door omstandigheden moest eveneens naar een andere assistentie van Trudy in de keuken gezocht worden. Na enkele weken stelden Henk en Gerda Meijs zich beschikbaar om mee te gaan, nadat was besloten om 23 juli t/m 31 juli op reis te gaan. Iedereen zou dan mee kunnen.

Begin mei bleek dat het jongenskoor op kamp zou gaan naar Grevels, ook in Luxemburg, in tegenstelling tot Luyksgestel. Er werd bekeken hoe het vervoer van de materialen van het Caba-kamp geregeld kon worden. Met een grote vrachtauto zouden alle kampspullen voor Cantasona naar Grevels gebracht worden. Die zouden dan daar tot 31 augustus blijven liggen, zodat de Caba op doorreis naar Larochette via Grevels kon rijden om daar de nodige materialen op te pikken.

Dit had tot gevolg dat op 23 juli vanuit Boxtel slechts de persoonlijke bagage zou moeten worden vervoerd.

Als Evert dan de personenbus zou rijden, en Henk de ford, dan zou er nog een chauffeur met busje moeten zijn om die persoonlijke bagage te vervoeren, en de grote vracht van Grevels naar Larochette. Gerry Boley en zijn vrouw Maria vonden zich bereid om 23 juli ons te vergezellen met de groene bus met koffers. Zij zouden dan dezelfde dag weer terug reizen naar Boxtel. Bij de terugreis zou een broer van Gerry, Ad en zijn vrouw, de bagage weer op komen halen met die groene bus. Hij zou dan enkele dagen eerder vertrekken, en proberen ergens in Luxemburg een pension te zoeken dat nog plaats bood om te kunnen overnachten. Zo was het vervoer al geregeld.

Jammer was het dat Paul de Veer liet weten niet mee te kunnen gaan op kamp, omdat hij juist in die week een tandheelkundige behandeling moest ondergaan, die niet verzet zou kunnen worden.

Vervolgens werd de verzekering op de hoogte gesteld van het voor de deur staande kamp. Een polis werd opgemaakt, en met een gerust hart zouden we van start kunnen gaan.

Gezien het feit dat het jongenskoorbestuur tijdens haar verblijf in Grevels aan Heer Nelissen een grote houten hamer had beloofd, werd er in Boxtel vlak voor vertrek nog een gekocht, en die zou dan op 23 juli bij die Familie moeten worden afgegeven, als we daar de tenten zouden laden.

Een laatste bestuursvergadering werd belegd om alles nog eens de revue te laten passeren. Tijdens deze vergadering vertelde Anton dat hij als alles goed was 22 juli om 23.45 u met de trein aan zou komen in Roosendaal, terug van zijn privé-vakantie. Het jammere was echter dat hij dan niet meer terug kon naar Boxtel. Hij zou dan daar moeten overnachten en dan zou de Caba de volgende dag pas tegen de middag kunnen vertrekken. Besloten werd dat Trudy en Evert hem dan de avond tevoren zouden komen afhalen op het station in Roosendaal. Verder werden nog alle ziekenfondsnummers van de jongens verzameld bij de secretaris.
Ook werd weer besloten om travveler-cheques mee te nemen op kamp.
Tot slot van de vergadering werd een stencil samengesteld, dat U op de hierna volgende pagina's ziet afgedrukt, en aan iedere deelnemer werd verstrekt.

7

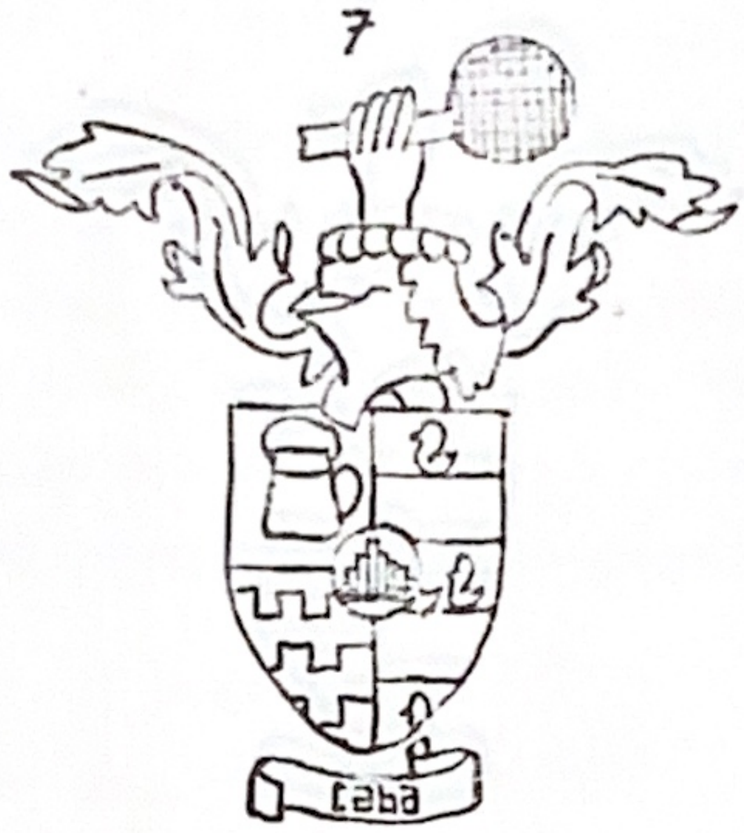

'Cantasona-Baardclub'
Secr.: Ons Doelstr. 26
Boxtel
tel. (04116)-4141

Boxtel, 13 juli 1977

Beste Cabaan,

hier volgt nog eventjes een bericht over het aankomende kamp (23 juli t/m 31 juli), dat (zoals jullie wel weten) in Larochette in Luxemburg zal worden gehouden.

We hopen te vertrekken om ongeveer 7.00 u 's morgens bij de H.Hartkerk. Kan dit niet, dan vertrekken we om ongeveer 9.30 u 's morgens. (dit n.a.v. de vakantieterugkeer van Anton).
De koffers dienen 's zaterdags als we vertrekken meegebracht te worden.
We reizen met een bagagebus, een personenbus en een luxe wagen.

Dan nu iets betreffende het kampgeld:
het bedrag is natuurlijk voor iedereen verschillend, maar als er jongens zijn die niet precies weten hoeveel ze willen meenemen, hebben we gedacht om voor elke dag ongeveer ƒ 10,00 klaar te leggen. Het zakgeld dient in BELGISCHE FRANCS te worden gewisseld. Dit om moeilijkheden te voorkomen.

De persoonlijke bagage:
LET OP: PAS of TOERISTENKAART niet in het koffer doen, maar in je pukkel, plastic tas (hoewel dit milieubewust is) of handtasje. Ook het zakgeld dien je steeds bij je te hebben.
De bagaga moet bestaan uit: ('n hele waslijst hoor)
1) voor 's morgens en 's middags lunchpakket met drinken(géén BIER)
2) pas of toeristenkaart
3) zakgeld (belgische Francs)Deze 3 dus als handbagage meenemen!!
4) Wasspullen(o.a.tandpasta (niet als consumptie), tandenborstel en kam en evt. een scheerapparaat).
5) Slaapspullen, waaronder een slaapzak, luchtbed, evt. een hoofdkussen en een of meerdere extra dekens, en natuurlijk slaapkledij.
6) Onderpantalons en hemden
7) Regenkleding (laarzen, regenjas en/of cape)
8) zwemspullen
9) makkelijk zittende wandelschoenen

Trudy's verjaardag:
Zoals jullie misschien wel weten is Trudy in de kampweek jarig. Als jullie nu eens voor de feestelijke omlijsting muziekinstrumenten meenamen, zodat we een beetje (!) voor muziek kunnen zorgen.

'Cantasona-Baardclub'

Secr.:

Boxtel,

Het kampverslag:
Zoals jullie nog wel weten hebben we het vorig jaar in Zwitserland een boeiend (in de figuurlijke betekenis) kampverslag gemaakt.
Dit jaar willen we (het bestuur) hetzelfde doen. Daarom heeft het bestuur een loting gehouden voor de dagverdeling. Deze ziet er als volgt uit:

zaterdag 23 juli:	Hans de B. en Anton
zondag 24 juli:	Gerda en Henk
maandag 25 juli:	Evert en Paul
dinsdag 26 juli:	Norbert en Tonny
woensdag 27 juli:	Michel en Hans M.
donderdag 28 juli:	Michiel en Laurens
vrijdag 29 juli:	Trudy en Freddy
zaterdag 30 juli:	Gerda en Michiel
zondag 31 juli:	Hans en Hans

De loting is geschied op 05-07-'77 om 22.25 u bij de Fam. Neggers.

Ik wens iedereen nog een fijne vakantie toe vóór en ná het kamp.

namens het bestuur,

de secretaris.

vakantie? Pak Bio-tex mee!

Deze stencils werden uitgedeeld op een gezellige kennismakings-avond bij Henk en Gerda, in de Linnenbleker.
Hier werden nog enkele tuinbonen van hun basten ontdaan, en enkele dagen later bleek dat de secretaris het volledige kampadres had vergeten te vermelden op het stencil. Dus maakte Evert snel een aantal plakkers met daarop de volgende gegevens:

Caba-kamp
23 juli t/m 31 juli 1977

Fam. Peters.
Leidenbacherhof, Larochette
Luxembourg.
Tel. (bij nood) 09-352-87065

Gerda en Trudy stelden een boodschappenlijst samen van dingen die vanuit Boxtel meegebracht moesten worden. Ook hadden ze alles overgenomen aan etenswaar van het teruggekeerde jongenskoor.

De avond voor vertrek werden de bussen nog eens in het sop gezet, de (lege) zolder van de garaga van Martien werd schoongemaakt zodat de kampspullen na thuiskomst weer keurig opgeborgen zouden kunnen worden.

Diezelfde dag (22 juli) kwam Martien thuis van een reis naar het Zwitserse Meikirch, en hij gaf de laatste instructies voor het besturen van kamp en bus, en zo werd om ongeveer 22.00 u naar Roosendaal gereden. Zo was rond 01.30 u in de nacht ook Anton weer thuis.

Deze dag werd eveneens gezorgd dat de 2 busjes en de ford volledig afgetankt waren, zodat met volle bak vertrokken kon worden. Ook had vandaag de moeder van Trudy 3 pannen heerlijke macaronie gemaakt, als eerste maaltijd dienend in Larochette. Ten slotte werden ook alles boodschappen -die bij Trudy thuis in de gang stonden- in de bus gezet achterin, en als alles goed was, zouden we (op een nachtje slapen na) volledig voorbereid zijn op het jaarlijks terugkerende kamp.

Dit was zo de voornaamste greep uit de voorbereidingen. Voor verdere gegevens en het verdere verloop van het kamp kunt U dit hele boek verder doorlezen.

=0=

Hans de B
Anton

Zaterdag 23 juli.

"Wie ver reist, kan veel verhalen".
Met dit motto in het achterhoofd stond de (met uitzondering van Paul de Veer na) complete 'Cantasona-Baardclub' op de regenachtige morgen van drieëntwintig juli op het kerkplein van de Heilig Hartkerk. Ook de overige leden van het gezelschap : Evert en Trudy, Henk en Gerda en Gerrie en Maria waren aanwezig, evenals enkele ouders en belangstellenden, die ondanks het vroege uur hun warme bed reeds hadden verlaten om aanwezig te zijn bij het vertrek van de Caba naar Larochette, Luxemburg. Dankzij Evert en Trudy, die onze penningmeester de nacht tevoren nog vanuit Roosendaal naar Boxtel hadden getransporteerd, kon het oorspronkelijke vertrektijdstip worden gehandhaafd. En zo vertrokken we om kwart over zeven, onder een bewolkte hemel, onder andere uitgewuifd door Martien, die voor het eerst in de geschiedenis op tijd was, ondanks het feit dat hij zelf deze keer niet mee hoefde. (Of juist daarom! red.)

Volgens oud koorgebruik voerde het eerste gedeelte van de reis over de Brabantse binnenwegen langs Oirschot, Vessem en Luyksgestel. Om acht uur passeerden we een verlaten grenspost en waren we al weer in het buitenland. Op dat tijdstip kwam Gerda erachter dat Hans, en niet Anton, samen met Laurens achter in de Ford Fiesta zat.
De reis ging verder door het mooie Belgische land, en tot de eerste rustpauze gebeurde er weinig vermeldenswaardigs. Het weer was nog steeds: zwaarbewolkt, somber en regenachtig, toen we in de eerste bus tot de ontdekking kwamen dat we op de verkeerde weg zaten. Maar, ervaren wereldreizigers als wij zijn, zaten we al snel weer in de goede richting, en binnen de kortste keren kwamen we in Huy. Hier besloten we een kop koffie te gaan drinken. Daartoe werden de auto's geparkeerd in de parkeergarage van een supermarkt. "Oh, Evert!", en op deze luidruchtige wijze en tijdens het kamp veel geïmmiteerde wijze gaf Trudy blijk van haar ongenoegen over de toegang tot de garage.
In een café dronken we daarna een kop koffie, en de allereerste rekening (?) werd door de penningmeester betaald.

Na een olieverversbeurt vertrokken we daarna voor de tweede etappe van Huy naar Grevels.
Zonder problemen passeerden we rond het middaguur de Luxemburgse grens in Martelange, en binnen het half uur waren we daarna in Grevels.

Volgens oud-Hollands gebruik picknickten we allereerst in het café van de Familie Nelissen, waarna we de handen uit de mouwen staken en het groene vrachtbusje met een brandweereffect volpakten, de penningmeester mét rekening in het café achterlatend.

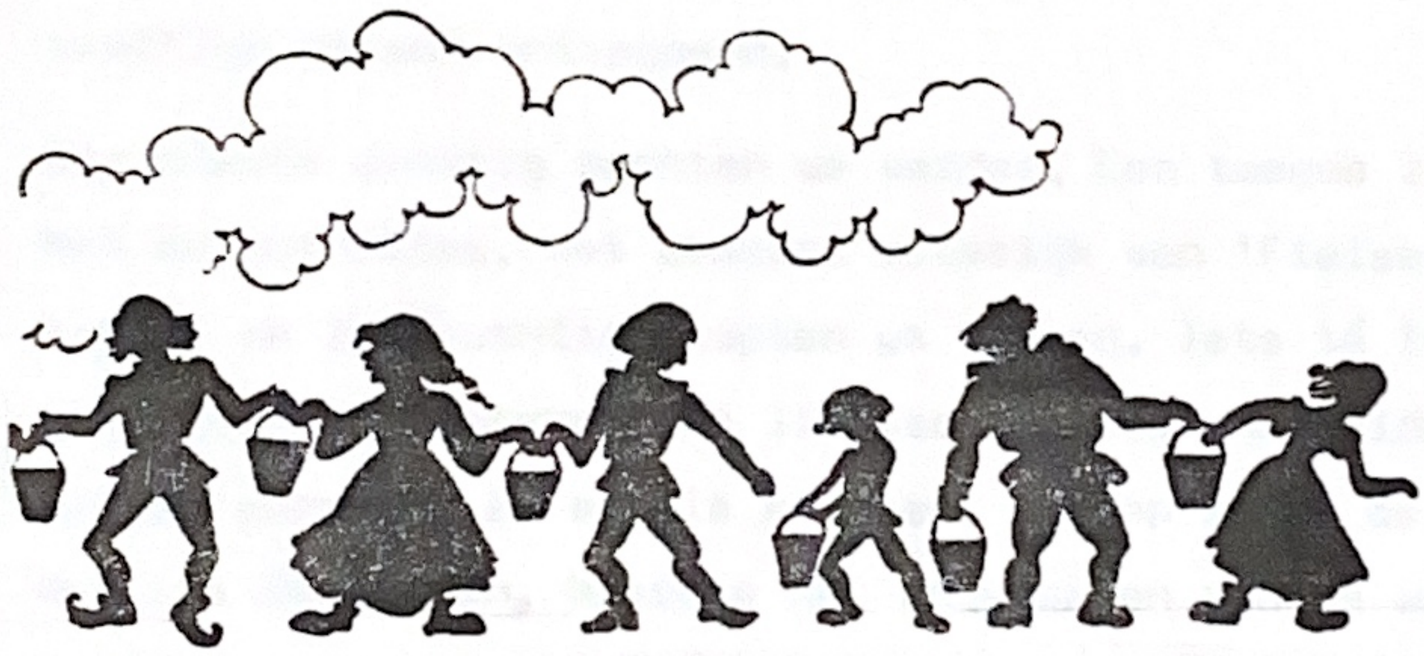

Brand-
blussen
in de
Middel-
eeuwen.

Van hieruit belde Evert naar enkele mensen in Boxtel, om te vertellen dat de reis voorspoedig was verlopen, na nog ongeveer 40 km. te moeten rijden naar Larochette.
Via een door Mevrouw Nelissen aangewezen route via Bissen en Vichten en Mersch, vertrokken we daarna weer voor de laatste etappe van Grevels naar Larochette. Daar kwamen we even later vermoeid en wel aan op het erf van de Leidenbacherhof, waar de Familie Peters ons allerhartelijkst verwelkomde.

De sympathieke Mevrouw Peters wees ons een stukje weiland op enkele tientallen meters van de boerderij, waarna met man en macht werd begonnen aan de opbouw van ons tentenkamp.
Onder het werken door gingen Evert, Michel en Anton nog eenmaal retour Grevels voor het halen van enkele vergeten spullen, alsmede wat zitgerei. Onder de deskundige leiding van ingenieur Meijs werd ondertussen de W.C.-tent opgezet. De andere tenten volgden, en het kamp naderde zijn voltooiïng. Trudy deed alle mogelijke moeite om van water voorzien te worden, maar a-sociaal als de Cabanen zijn: het duurde nog een lange tijd voor het zover was.
Nadat de Grevels-express was teruggekeerd, met o.a. alleraardigste rode tafeltjes en stoelen, kon de vanuit Boxtel geïmporteerde macaroni veroorberd worden. Na het eten en het inruimen van de tenten kregen we dorst, en besloten we -sportief binnendoor- naar het dorp Larochette af te zakken. De weg liep via weilanden, gerst- en maïsvelden en tenslotte langs een steile helling waarlangs we afdaalden, sommigen als berggeiten, anderen als op een glijbaan, naar beneden. Freddy had een op het eerste gezicht onbeduidende valpartij, en Norbert bevuilde zijn zitvlak. Nadat we veilig en wel bij het kerkhof van Larochette waren aangekomen, zetten we onze weg voort in de richting van het 'centrum'. Na een kort bezoek aan de 'enorme' kermis van Larochette besloten we om op het terras van 'Café dus Commerce' te gaan zitten. Eensgezind als de Caba is, zetten we enkele tafeltjes bij elkaar, teneinde samen te kunnen zitten. Dit bleek echter niet naar de zin te zijn van een der diensters, die ons dan ook gebood de tafels weer terug te zetten op hun plaatsen. Zo gezegd, zo gedaan, maar als volbloed-Nederlanders stapten we ook spontaan op, 'Café du Commerce' de klanditie van veertien mensen ontzeggend.

Nog steeds dorstig zochten we verder. Een tweede zaak vonden we even voorbij het de bushaltes. Het obscure uiterlijk van 'Fielser Stuff' hield ons niet tegen, en luidruchtig stapten we binnen. Iets té luidruchtig waarschijnlijk, want toen de gastvrouw de lichtschakelaar omdraaide om meer licht te verkrijgen sprongen er enkele stoppen. Meteen zette de Caba "Stille Nacht, Heilige Nacht" in, hiermee het ongenoegen van de waardin op de hals halend. De radio ging aan en kaarsen kwamen er op tafel. We bestelden een pilsje, en zongen nog wat van ons 'ever green' repertoire, bestelden nog een biertje, zongen nóg wat, terwijl het in dit café, gezelliger, drukker en later werd.

Na nog een pint te hebben genuttigd, besloten we terug te keren naar het kamp en onze Evertsging naar de gastvrouw om te betalen.
Maar nee, dat was helemaal niet nodig, we hadden zó mooi gezongen, betalen was beslist niet nodig. Afijn, dat is natuurlijk altijd meegenomen, dus wij gaan staan, zingen nog twee liederen voor de waardin en stapten op. Maar we hadden buiten het mens berekend, want met een stem die klonk als een gebarsten klok, brulde ze ons achterna: " WER BEZAHLT !! ?? "
Het was alsof de hemel naar beneden viel, de aarde ophield met draaien, en de natuur ophield met ademen. Het liefst waren we met z'n veertienen door de grond gezakt. Ondanks alle emoties die loskwamen, kwam de beurs tevoorschijn, en eenmaal buiten in de veilige avond, togen we over de harde weg naar huis, druk scheldend op het lieve mens in het café. De emoties laaiden zó hoog op dat we allemaal tot half een in de keukentent bij moesten komen. Toen kropen we onze slaapzak in en de rest van de lange nacht werd doorgebracht met citroenbrandewijn en slappe klets.
Zo eindigde de eerste dag, en begon tegelijkertijd de tweede dag van het Caba-kamp van 1977, dat er inmiddels zo uitzag:

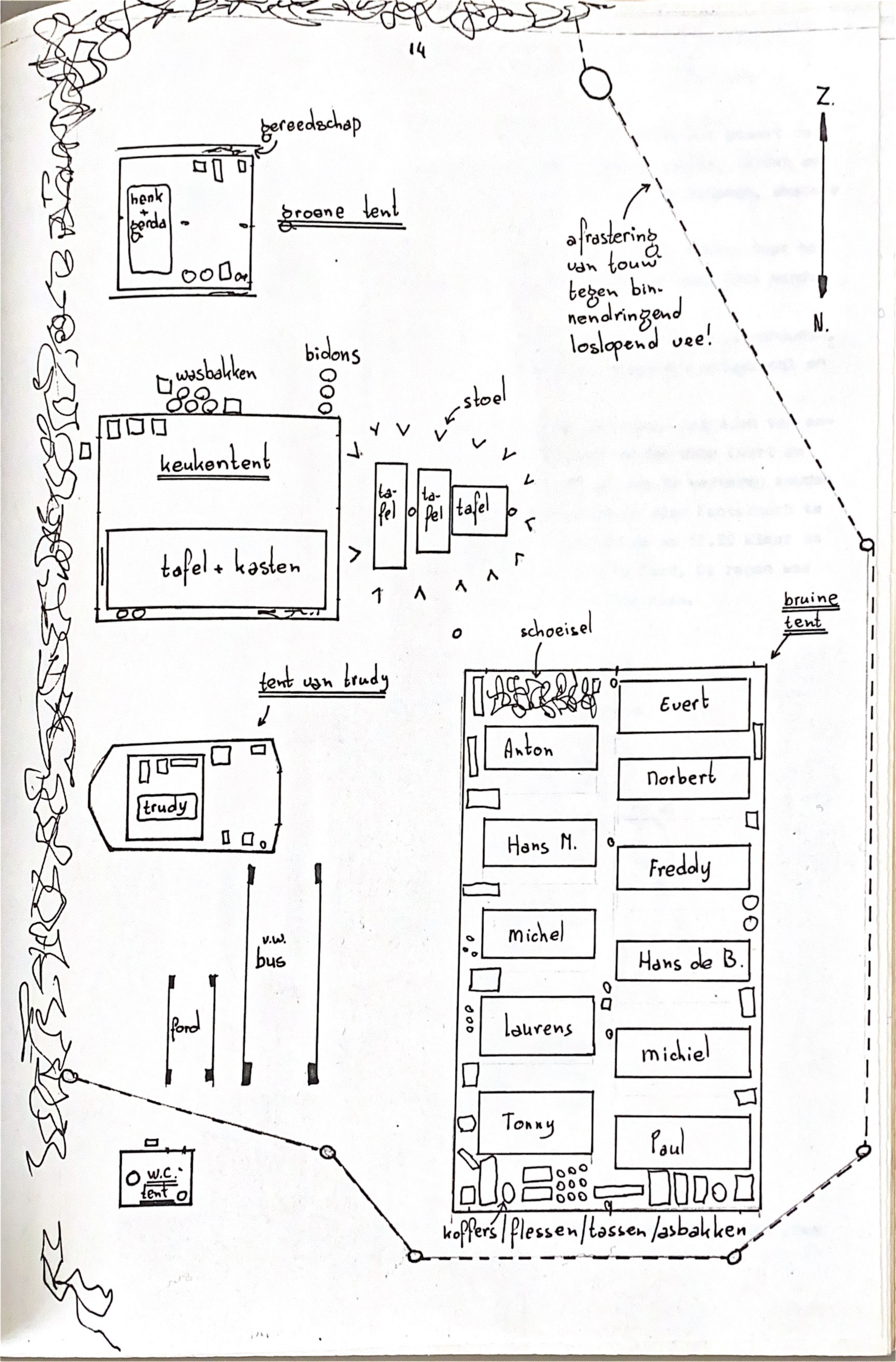
gereedschap
henk + gerda
groene tent
afrastering van touw tegen binnendringend loslopend vee!
Z.
N.
bidons
wasbakken
stoel
keukentent
tafel + kasten
tafel
tafel
tafel
bruine tent
schoeisel
tent van trudy
trudy
Evert
Anton
Norbert
Hans M.
Freddy
Michel
Hans de B.
Laurens
michiel
Tonny
Paul
v.w. bus
ford
W.C. tent
koffers/flessen/tassen/asbakken

Gerda
Henk

Zondag 24 juli.

De eigenlijke eerste kampdag werden we 's morgens om 07.00 uur gewekt door de regen. In de grote bruine tent was nog bijna niemand wakker, verder wél de koeien. Deze stonden al nieuwsgierig over het touw te blieken, waarmee het kampterrein was afgezet.
Om 09.00 uur besloot de kookstaf het ontbijt klaar te gaan maken. Daar het bleef regenen werden de jongens verwend metaan ontbijt op bed. (Dit vonden ze natuurlijk prachtig).
Nadat de jongens hun ontbijt hadden genuttigd, werd er flink huis gehouden. Jongens werden gewassen, tenten werden opgeruimd, afwassers uitgezocht en piepers gejast.
Na al deze bezigheden werd er koffie gedronken. Bovendien verhalen van andere kampjaren opgehaald. Tijdens het koffiedrinken werden door Evert en Anton de penningen bijgewerkt en werd bekeken wat we nog te verteren zouden hebben. Na het koffiedrinken werd het plan geopperd om naar Echternach te gaan en Willibrordus goeiendag te zeggen. Zo stonden we om 12.20 klaar om te vertrekken, met 15209 op de kilometerteller van de Ford. De regen was inmiddels opgehouden, en de zon liet zich zo af en toe zien.

In Echternach aangekomen bleek dat we niet de enigen waren die op het idee gekomen waren hier de zondag door te brengen.

Het was er flink druk. Er werd bijna overal Nederlands gesproken, en we waanden ons af en toe in een gewoon Nederlands plaatsje. Trudy had van Evert oorknopjes toegezegd gekregen, in verband met haar verjaardag. Er werd een juwelier opgezocht, maar die bleek pas om drie uur open te zijn. De gemaakte afspraak om om drie uur weer te vertrekken werd dus een half uur verzet. Na een frietje te hebben gegeten was het al snel zo laat. In de juwelierszaak aangekomen kregen we te horen dat we zélf de gaatjes in de oren moesten maken. Evert ging hiermee niet akkoord, en dus gingen we weer even snel de winkel uit, als we erin gekomen waren. Toen dus weer terug naar dat grote parkeerterrein, waar enkele jongens al stonden te wachten. Het duurde niet lang of iedereen was weer ter plaatse. Verschillende Cabanen hadden nog een bezoek gebracht aan de graftombe van St. Willibrordus, de apostel van Brabant.

De mensen die steeds voorbij kwamen, werden telkens goed bekeken, en af en toe werd er luidruchtig commentaar gegeven. Er werd besloten om naar Larochette terug te gaan. Ze gezegd, zo gedaan.

De bus werd weer ingespannen, evenals de ford. Met de bus voorop onder de hete zon, werd weer teruggegaan naar de Leidenbacherhof.

Daar aangekomen ging de keukenstaf meteen aan de slag om het eten klaar te maken.

Na de afwas bleef het verder rustig op het kamp, en werd er tot slot van de dag nog een biertje en iets fris geschonken.

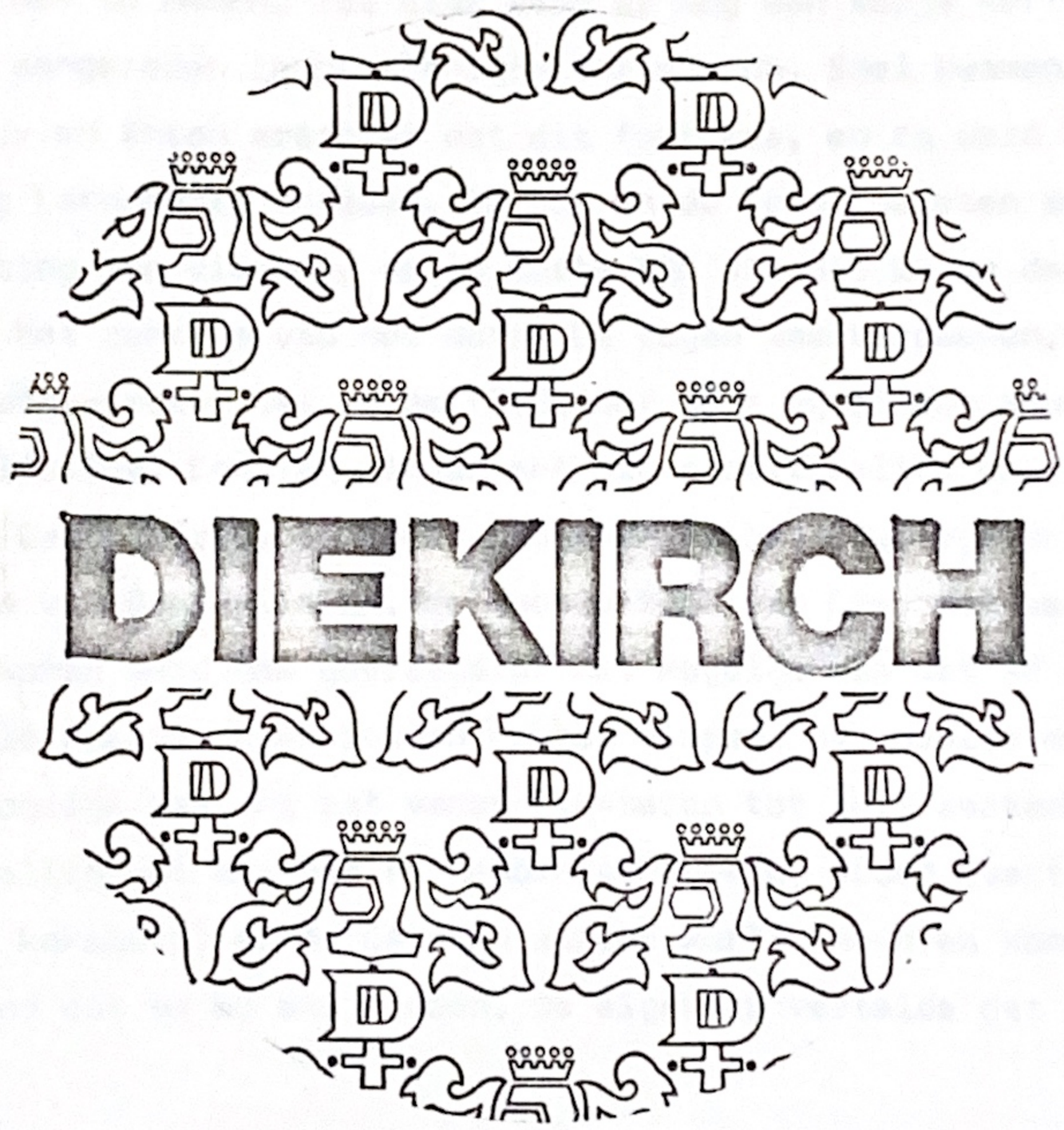

Evert
Paul

Maandag 25 juli.

Op deze derde Cabakamp-dag werd er om 08.00 uur al gerommeld op het Luxemburgse kampterrein. Henk en Evert haalden met de bus al 3 bidons water: 40 liter koud en 20 liter warm. Nadat iedereen was ontwaakt uit de nachtelijke rust en zich had gewassen in de destileerderij van de boer, terwijl de weergoden het water met bakken tegelijk omlaagkletterden. Plots kwam er door de wei een auto van onze buren. (100 meter verderop stond een tent met daarin familieleden van Fam. Peters) Bij het hekkengat aangekomen stopte de chauffeur zijn rode wagen, maakte het hek open en wilde zijn wagen weer starten. Doch de motor liet het afweten. Na herhaalde pogingen gingen Henk en Evert erheen en duwden de wagen door de slijk de weg op die verhard was, en even daarna liep de wagen de berg af, in zijn tweede versnelling aanslaand. Overal in de wei lagen de plassen water, en vooral bij het hek was het een vieze troep geworden.

De straten waren niet geplaveid en dus vaak erg modderig.

Om 11.00 uur werd besloten om naar Vianden te gaan. Het brood werd klaargemaakt om mee te nemen. Tot slot werd er nog een kopje koffie genuttigd. Zo werd er aangereden in de richting Christnach. Snel kwamen onze kaartlezers Trudy en Anton erachter dat dit fout was, en zo werd er snel omgekeerd en richting Larochette gereden. De bus en de ford koersten met al die regen in de richting van Vianden, en in korte tijd stonden we op de grote parkeerplaats, in het centrum van het dorp. De regen was verdwenen.
Hier werd afgesproken dat we om 13.00 uur weer bij elkaar zouden zijn, nabij de télésiège. Enkelen gingen met die stoeltjeslift naar boven, en Henk en Gerda, Trudy en Evert gingen naar het 'Auberge du Chateau', het pension van Jan Nelissen, de oudste zoon van Fam. Nelissen uit Grevels. Daar aangekomen werd hem gevraagd of het mogelijk was dat Ad en Mieke Boley enkele nachten hier zouden kunnen slapen. Jan deelde mee dat dit geheel onmogelijk was, hij zat vanaf Pinxteren tot half september tjokvol. Na nog gezellig wat met hem te hebben gebabbeld, vroeg Evert aan Jan (mét grote koksmuts) of de Cabanen straks koffie mochten komen drinken bij het brood dat we bij ons hadden. De eigenaar vertelde dat dit natuurlijk

niet de gewoonte was, maar voor zijn Caba-vrienden uit Holland maakte hij graag een uitzondering.
Tegen half een ging het viertal weer terug naar de afgesproken plaats. De twee dames bleven halverwege achter op een bank bij de rivier, om wat uit te rusten. Bij de stoeltjeslift zaten de meeste jongens met 'vat nog een'.
Toch werd het brood uit de bus gehaald, en zo trokken even later 14 keiestampers het pension binnen in de Grand Rue 74. Al snel werd de koffie geserveerd en het brood genuttigd. Tijdens deze maaltijd konden de engelen het niet nalaten om nog eens flink door te hemel te schrobben. Daarom (?) werd er na het eten nog een

BBBofferding

geschonken, al viel die voor sommige knapen ietwat tegen. Tijdens het afrekenen met Jan,

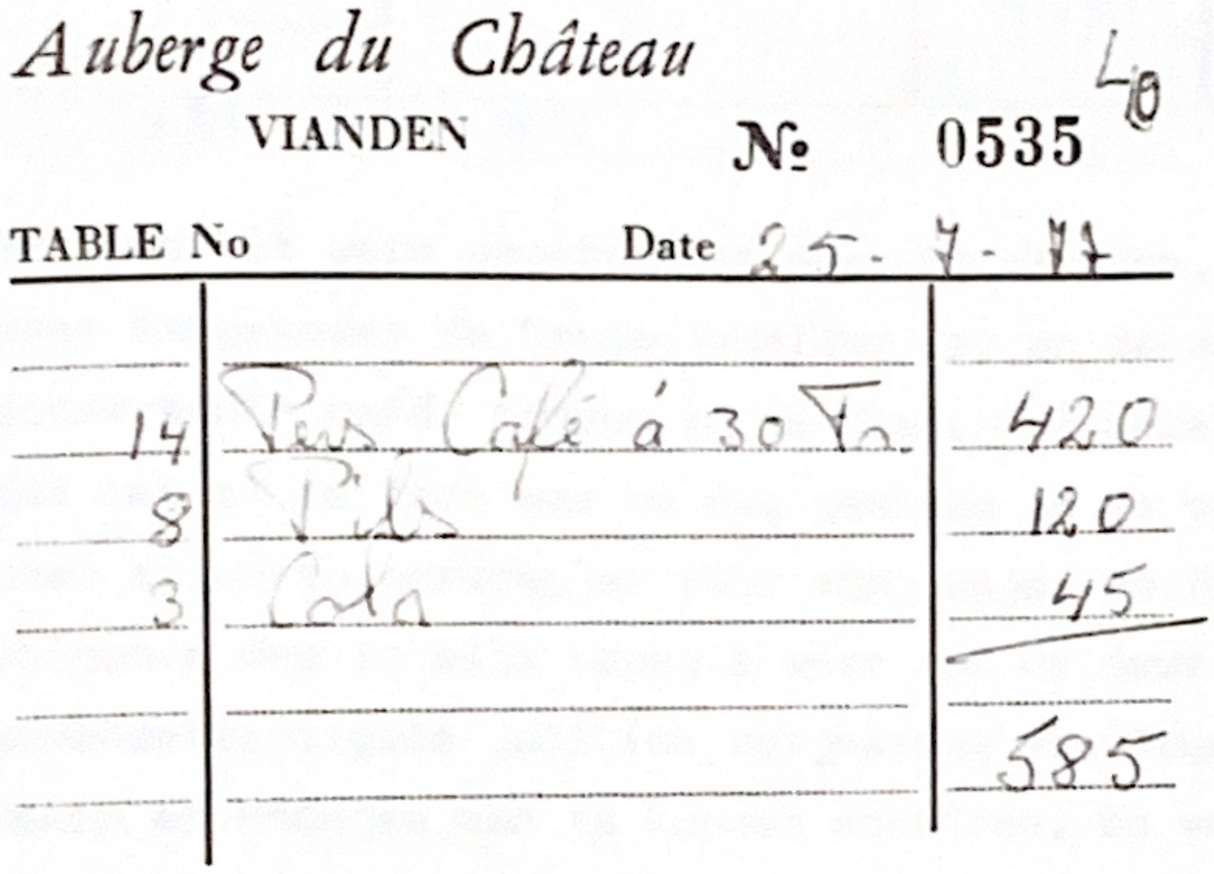
Auberge du Château
VIANDEN № 0535 40
TABLE No Date 25-7-77

14	Pens Café à 30 Fr	420
8	Bils	120
3	Cola	45
		585

maakte Evert van de gelegenheid gebruik om te vragen of Jan hier in de buurt niet een adres wist waar men gaatjes in de oren maakte en oorknopjes verkocht. Jan schreef op een papiertje de naam en het adres van een goede juwelier in de stad Ettelbrück. Hierna trad iedereen weer naar buiten, zich verwonderend over de hoeveelheid water die bleef vallen.
Evert en Henk gingen samen naar de parkeerplaats de wagens halen, zodat de rest van de club kon schuilen bij het pension.
Even later reden de twee taxi's voor en iedereen steeg in, al moest Freddy nog wel even zijn hoofd stoten. Vervolgens werd er koers gezet naar de ondergrondse krachtcentrale van Vianden. De toegangshal met foto's en maquettes werd bekeken, over het hoe en het waarom van de centrale. Na de turbinezaal te hebben bekeken kregen we een idee van de electriciteitsvoorziening in dit hertogdom van Prins Jan. Toen we weer terug liepen door die grote betonnen gang, kregen we in de gaten dat het zingen hier erg fijn klonk, dus werd er op de grond gezeten en werden -tot vermaak van toeristen en de wachter- enkele liederen aangeheven. Na 20 minuten werd tóch maar besloten om (ondanks de regen) weer verder te trekken.

Op verzoek van de penningmeester werd er gestopt (op een bushalte) in Vianden, om bij de Internationale Luxemburgse Bank een aantal cheques in te wisselen.

Banque Internationale à Luxembourg
Société Anonyme

L13

№ 74936

Copie pour le Client

Vianden, le 25.7. 1977

Nom et Prénoms M. Everhardus MEIJS

Adresse Bottel

Passeport ou Carte d'identité Passport no 136816 H

Achat Monnaies étrangères

Devise	Montant	Cours	Contrevaleur en francs
$ US	60.-	~~XXXX~~	2.064.-
		34,40	10.-
			2.054.-

2 / T/18 - 20000/3 - 06/74

Van hieruit werd opgetrokken naar Ettelbrück. Norbert, Trudy en Evert zochten daar aangekomen de Omega-juwelier op, en de anderen trokken zich terug in een donkerbruin café, midden in de stad. Het drietal kreeg in de winkel te horen dat het al te laat was om nog gaatjes in de oren te maken. Norbert kocht een paar zilveren oorknopjes voor zijn zusje, en Trudy en Evert besloten om de volgende dag in alle vroegte weer aan de deur te staan, ten einde op die zevenentwintigste juli (de verjaardag van Trudy) gaatjes in de oren te laten maken en knopjes aan te kunnen schaffen. Zo voegden zij zich even later weer bij de andere leden der groepering in het café tegen vijven. Zo werd tegen zessen weer terug gereden van Ettelbrück naar Larochette.
Thuis aangekomen merkten we dat we al weer 200 kilometers hadden gereden vandaag.

Norbert
Tonny

Dinsdag 26 juli. 20

Om negen uur waren Trudy en Evert al uit de veren om oorbellen te gaan halen in Ettelbrück, zoals ze daar gisteren hadden afgesproken. In de tijd dat zij weg waren, werden ook wij wakker, om half tien om precies te zijn. Om kwart over tien keerden Trudy en Evert weer terug, mét gaatjes en mét oorknopjes, gouden en zilveren. Zo kon om half elf worden ontbeten. Na het ontbijt moesten Hans de B. en Michel afwassen, wat ze voor de verdere rest van de dag ook deden. Toen een aantal Cabanen tijdens het afwassen in de tent ging liggen, gingen Henk, Gerda, Michiel en Anton boodschappen doen in het dorp.

Larochette, le _____ 196 .

BOUCHERIE
CHARCUTERIE
Aloyse Lulling
LAROCHETTE — Téléphone 870-10 — C.C.P. 13493

Alle Cabanen wachtten in spanning af tot de boodschappendelegatie terug kwam, want..... we zouden naar Clervaux gaan. Clervaux is een vriendelijk stadje met een bekende abdij, die voor toeristen openstaat. Vandaar.
Evert, Michiel en Tonny hadden nog snel even de vuilniszakken aan de straat gezet, en toen gingen we. Valk voor Clervaux nuttigden we nog een boterham, bovenop een heuvel, in een weiland. De zon stond helder aan de hemel. Van hieruit hadden we een prachtig uitzicht van (aan de ene kant) de heuvels met haar weilanden, boerderijen en bossen, en aan de andere kant een korenveld. Na een half uur daar gezeten te hebben, gingen we weer verder. Om vijf over twee kwamen we in Clervaux gedraaid, via een scherpe haarspeldbocht, waar juist een aanrijding had plaatsgehad.
Toen we de wagens geparkeerd hadden en de lucht weer begon te betrekken, gingen we het hogerop zoeken, richting Abdij Clervaux. Dit is een prachtig complex met een eigen koffiebranderij, koeienwei, expositie over werken van eigen broeders en paters, etc.

We hebben hier ruim een uur rondgedoold, in de kapel, in de tuinen etc.
Na een uur daalden we weer af naar het dorpje waar we om half vier al snel zaten te werken in een café (vát' nog één). Hier kregen we een rondje aangeboden, bekostigd door Paul de Veer. Het was alles behalve prettig dat juist naast ons terras een meeltanker meel begon te lossen voor een bakkerij. De stank en het lawaai dreven ons om 17.10 u weer richting auto's. We kwamen nog langs een mooie winkel waar nog enkele leuke artikelen werden gekocht, en de regen liet ons ook nu weer niet in de steek. We kochten nog bloemen voor de familie Peters, omdat was afgesproken dat we daar vanavond te gast zouden zijn. Vanwege het feit dat een der oorknopjes van Trudy niet helemaal in orde was, werd wéér (maar nu vijf minuten) gestopt in Ettelbrück, om ze te ruilen. Evert had nog bijna (!!) iemand ondersteboven gereden mét succes: ze vloekte..... in het Luxemburgs.
Na veel dolle pret kwamen we rond zes uur weer thuis in de hoop voorlopig niet meer naar Ettelbrück te hoeven, want daar waren we nu al menig keer geweest. Michel en Laurens maakten nu van de gelegenheid gebruik om 'beneden' hun haren te gaan wassen. In die tijd hadden de gebr. Meijs, Hans M. en Michiel voor de keukentent een blauw zeil gespannen.

Na het avond-eten -dat weer heerlijk smaakte- gingen we even rusten, en om half negen gingen we keurig opgedirkt met de wagens -omdat het afgrijselijk regende- naar onze gastfamilie Peters.
In het begin was het er erg rustig binnen. Iedereen zat in een kring aan de koffie, terwijl bij de keukendeur het bier en de eigengemaakte quetch al klaar stond..... Maar na een glaasje bier een 'een pommes' te hebben gedronken, kwam iedereen wat meer 'los'. Ook de temperatuur begon te stijgen. Vader Peters was niet aanwezig, want de melkcaroussel was stuk, en hij moest (weer) in Ettelbrück onderdelen gaan halen. Verder was in de huiskamer behalve de complete Caba ook Madame Peters, en de oma, de twee zoons en Ann, met haar engelse vriend Dave. Dochter Béatrice, die a.s. zaterdag in het huwelijk zou gaan treden met Jimmy, zat in de achterkamer foto's op de spijskaarten te plakken.
Het duurde niet lang of de eerste liederen galmden door het huis. Er werd eerst door oma nog gezocht naar de tekst van 'Wie ich nog un junkse war', en zo verliep het repertoire zoals vanouds. Na enkele ogenblikken formeerden zich vanzelf groepjes in de huiskamer. Een groep die Engels sprak met Dave, een groep die Frans sprak met Mevrouw, een groep die Duits sprak met de zoons, enkelen spraken Nederlands met oma, en later op de avond ook met Heer Peters. Intussen schonk Madame de glaasjes steeds vol voor de liefhebbers. De voorzitter bood namens de vereniging de bloemen aan, en ook de echte boxtelse keiestamper, waarmee Mevrouw Peters erg ingenomen was, al had Michel wat moeilijkheden met de speech, veronderstellende dat de gastvrouw een vaas zou krijgen, die Trudy dezelfde dag voor haarzelf had gekocht.

Tegen twaalven begon Freddy plots erg te huilen. Evert en Trudy vroegen wat er gaande was. Hij had last van zijn arm, en de pijn was nu niet meer te dragen. Freddy had al wel enkele keren bij Trudy geklaagd over zijn arm: hij was er zondag mee gevallen, kreeg de dag erop enkele verdikkingen op zijn arm, maar had er verder geen last van. Gisteren had Trudy er een zwachtel omgedaan, maar nu was de pijn niet om te harden. Meneer Peters raadpleegde toen op verzoek van Trudy en Evert de plaatselijke huisarts, en deze adviseerde om zo snel mogelijk contact op te nemen met het ziekenhuis van (voor de zoveelste keer) Ettelbrück. Hier vertelde men dat het 't beste was om naar de Eerste Hulp te komen. Snel werd er geregeld (het was al twaalf uur geweest) dat Evert met de bus naar Ettelbrück zou gaan, met de 'zuster' en de 'patient'. Meneer Peters bood aan om even mee heen te rijden, want hij wist binnendoor een korte weg, en wist uiteraard ook waar het ziekenhuis in Ettelbrück ergens lag. Uiteraard daalde de stemming ten huize van de familie Peters, en tegen half een keerde iedereen huiswaarts. De regen was weer opgehouden.
In het hospitaal van Ettelbrück aangekomen, keerde Dhr. Peters weer snel rechtsom, en ging het drietal naar binnen. Helaas moesten we meedelen dat we geen paspoort bij ons hadden. De verpleegkundige spoot daarom wat alcohol op het verband, legde een mitella aan, en 'morgenfrüh om acht Uhr können sie wieder zurückkommen mit Ausweiss!! Guten Nacht.' Zo werd de reis in het holst van de nacht weer aanvaard, door de stille straten van die anders zo drukke stad. Tegen twee uur kwamen Trudy, Evert en Freddy op deze zevenentwintigste juli weer op het kampterrein, en zo was de verjaardag van Trudy al vroeg begonnen.

Michel
Hans M.

Woensdag 27 juli.

In alle vroegte, nl. om 08.05 u snorde de volkswagen bus met achter het stuur Evert, achterin Trudy en Freddy, mét paspoort achter de tent om het kampterrein af, voor de zoveelste keer naar Ett..... (juist!) Menig Cabaan draaide zich op dit tijdstip van de dag nog eens om. Gelukkig scheen op deze vroege morgen de zon. In Ettelbrück aangekomen werd de patient met zijn twee begeleiders van de eerste hulp naar de röntgen gestuurd, van daar naar chirurgie, en nog enkele andere afdelingen, en tenslotte naar de afdeling 'facturen'.

Dr A. Thibeau - Dr G. Scheifer
Médecins-radiologistes
Clinique St Louis, ETTELBRUCK
(Gr.-D. de Luxembourg)

Gelukkig kon worden geconcludeerd dat er in de arm van Fred -die nóg steeds pijn deed- niets gebroken was. Er was wat zalf omgedaan, wéér verband, en een mitella. Na nog wat trammelant gehad te hebben voordat de bus voor het hospitaal kon vertrekken (een Belg had z'n auto en caravan dwars achter de bus geparkeerd.....) ging voor de zoveelste keer de nederlandse volkswagenbus door de stad, die nu wel wat drukker was dan in de afgelopen nacht.
Ondertussen had Henk de Cabanen gewekt :'Mannen, tien uur, opstaan, wassen en aankleden, om half elf ontbijt mannen!'
Om 5 over 10 ging de eerste zich wassen en een half uur later de laatste.
De weersgesteldheid van kwart over tien:

- laaghangende 'pommes-velden'
- rondlopende 'katers' en hier en daar dorst.

Om 10 over half elf kon het ontbijt beginnen. Na dit ontbijt ging men de tent van Trudy versieren, immers, Trudy werd vandaag 22 jaartjes en dit moest natuurlijk gevierd worden. Tegen elven kwamen Trudy, Freddy en Evert terug, en konden zij aanvangen met het (ietwat late) ontbijt. Er werd afgesproken dat Trudy vandaag niks hoefde te doen in de keukentent, en er zou een speciaal feestmaal voor haar worden aangericht, verzorgd door Gerda en Michiel. De menukaart zag er als volgt uit:

- crême de tomates (tomatensoep)
- salade avec de tomates (sla met tomaten etc.)
- french fried potatoes (gebakken aardappelen)
- halskoteletten
- chocoladepudding with wipped room (met slagroom)
- du vin blanc (witte wijn)

De afwassers voor deze dag waren Norbert en Laurens.
Zij hadden dus een drukke dag in het vooruitzicht.

Om kwart over elf gingen Anton, Michiel en Gerda de boodschappen doen in Larochette. De rest van de mensen vermaakten zich met kaarten. Evert vermaakte zich niet met kaarten, maar met z'n verlengsnoer die hij als souvenier had gekocht. Hij hing nl. die kabel om zijn nek, hing er een fototoestel aan en deed als J.W. de Koning. Om twaalf uur kregen we koffie met gebak van het feestvarken, en het feest kon beginnen. De Cabanen droegen voor Trudy een liedje op, op de melodie van onze Hertog Jan, en aansluitend bood de voorzitter een keramieke fruitschaal aan, waarmee Trudy erg blij was. Uiteraard was ook het geliefde gerstenat van de partij, en al gauw zat er de feeststemming in.

Lig EPICERIE GANSEN
- Larochette -

27 JUL 77

00035,00 +
00032,00 +
00040,00 +
0400 00107,00 TOT

Intussen werd een plan de campagne gemaakt voor de rest van de dag. En omdat het feestdiner pas rond de klok van vijf uur kon aanvangen, en het weer erg fijn was, werd besloten om even naar de stad Luxemburg te gaan, en daar wat rond te wandelen in de binnenstad. Om 13.05 u werd er dan gegaan, zónder Gerda en Michiel.
In de stad aangekomen, werd eerst op een terras nog wat gedronken omdat enkelen van ons naar het toilet moesten. (?). Er werd afgesproken om om vier uur weer bij de bus te zijn.
Met name voor Anton en Evert was het erg opmerkelijk dat alle vlaggen halfstok hingen, of voorzien waren van een zwarte wimpel. Hiernaar zou worden geïnformeerd. Anton vroeg de reden hiervan aan een parkeerwachter en Evert vroeg het in een bank, waar weer cheques werden ingewisseld. De parkeerwachter bij Anton fluisterde met een prop in de keel en tranen in de ogen: "Charles est mort". Charles was dood, een broer van de Groothertog Van Luxemburg, die momenteel in Italië verbleef, en was gehuwd op late leeftijd met een Amerikaanse. Hij scheen hier nogal erg geliefd te zijn.
Velen liepen ook met een rouwband om de arm, of over de revèrs van de jas gespeld. In de kranten stond overal op de voorpagina te lezen:

Luxemburger Wort
für Wahrheit und Recht
Mittwoch, 27. Juli 1977
Jahrgang 130
Nummer 170

„Eise Prënz Charel as doud!"

Toch werd om 16.00 uur de terugreis weer aanvaard, en kwamen we om kwart voor vijf weer in Larochette aan.
Tot eenieders grote verbazing bleek de bruine tent geheel ingericht te zijn als feestzaal. De tent was rijk versierd met bloemen en w.c.-papier, als slingers dienstdoend. In het midden stond een keurige lange opgediende tafel, mét servetten en alles volgens de regels van het spel. Vlug werden er enkele foto's gemaakt, waarna iedereen een plaats kreeg aangewezen aan de tafel. Michiel schonk de wijn in, en Gerda diende de soep op. Het menu dat we voorgeschoteld kregen, was overheerlijk, en Trudy als jarige was duidelijk in haar sas.
Onder het eten kreeg Fred weer last van zijn arm en ging toen plat in de tent van Gerda en Henk. Na het feestmaal kreeg iedereen even de tijd om op verhaal te komen.Toen ook dit weer gebeurd was, en de afwassers aan hun grote afwas begonnen, kon de rest, indien nodig, zijn kleren gaan wassen.
Om half negen ging iedereen, inclusief Fred, naar Grevels, om daar -zoals afgelopen zaterdag al was afgesproken- de verjaardag van Trudy voort te zetten.
In dat cafeetje zat de stemming er direkt in, temeer daar er een man rondliep die teveel aan bier, wijn en al wat iets meer alcohol bevat, geofferd had. Telkens ging hij als een ooievaar staan, zwaaide dan met zijn armen en begon dan te zingen. Hij zong het voor ons zo bekende 'So ein Tag'. Hij verkrachtte het echter op zo'n manier, dat dat wij in lachen uitbarstten. Daarna begon hij te zingen over de meisjes uit Wahl (een klein dorp enkele kilometers van Grevels af)'Sie waren zo flott gebaut'. Hierna volgden nog meer meisjes, nl. uit Amsterdam en Grevels. Toen zag hij Trudy en Gerda zitten en ging hij op de verleidingstoer. Op het moment dat Evert drank voor ons ging halen zat de dronkaard naast Trudy te 'slijmen'. En binnen enkele tellen zat Trudy van schrik bij Paul op de schoot. Nu kwam echter de jaloerse minnaar terug, die zijn prinses met hand en tand zou verdedigen. Hij pakte de man met stoel en al op, en zette hem neer bij een andere tafel. De man begon wéér over 'Se ein Tag' te zeuren, waarop wij enkele liederen aanhieven. Met open mond stond hij te luisteren. Dit was slechts van korte duur, want toen begon hij enthousiast mee te zingen.
Het feest was nu compleet.

27

Sängertag

5. Auflage

1. Strophe von Gottfried Keller
2. Strophe von J. B. Hilber

(Stundenchor der I. u. II. Kategorie am Luz. Kant. Gesangfest 1934 in Sursee)

J. B. HILBER

Allegro marcato

Tenöre

1. Er - hebt die Stim - men froh und hell,
2. Was auch die Zeit uns brin - gen mag,

Bässe

Toen bovenstaand lied ten einde geraakte, ging de dronkaard een hoogstaand en zeer intellectueel gesprek staan houden met een zeer goede vriend van hem, eveneens in het café aanwezig. Intussen zat hij zijn sigaret half op te eten. Na een half uur kwam hij bij Paul een vuurtje halen. Op dat moment zag hij Hans M. zitten met zijn grote haardos, en handen voor de mond. Hij zag (die dronken man dus) het niet meer zo scherp, en zei dat Hans een 'hübsches Mädchen' was. Toen keek hans de man aan, liet zijn handen zakken, en tot grote verbazing zag de man de snor en de baard van Hans. Nu drong een en ander tot de man door, en wankelend liep hij terug en riep 'Ooooooohh!!'
Maar niets mocht voor hem de pret drukken om maar eens naar Gerda op te rukken. Maar nu begonnen we te zingen 'Tante uit Marokko', mét gebaren. De man wist nu werkelijk niet meer hoe hij het had, en hij werd compleet hysterisch en sprong door het café. Vader Nelissen die bij ons zat, genoot ook erg mee.
Intussen was de kleine wijzer van de klok al ietwat verder gekropen.
Om twaalf uur werd staande het Wilhelmus gezongen, en daarna moest Trudy op de tafel gaan zitten, als afsluiting van heer verjaardag. Het feestlied dat inmiddels met enkele coupletten was uitgebreid, werd nogeens aangeheven.
Daarna gingen we naar Larochette terug, ondanks de zware mist die er hing.
Op het kamp aangekomen, kaartten we nog wat na over de geweldige achter ons liggende dag.

Michel Laurens

Donderdag 28 juli. 28

Motto: "Gisteren gehaktdag, vandaag donderdag".

's Morgens werden we zoals gewoonlijk niet al te vroeg wakker. De walm van de sterke drank(en), -de naam is jullie wel bekend-, hing nog in de tent. Lege flessen over de vloer, asbakken tussen de luchtbedden, slaapkoppen en slaaphoofden, kortom een puinhoop, een troep, maar een nette troep, een leuke. Maar na enig tegenstribbelen gingen we er dan toch uit. We gingen ons wassen, en om ongeveer 11.00 uur stond het ontbijt (weer) voor ons klaar. We genoten ervan, de ene luidruchtiger dan de andere, maar ja, maar ja, vreten en eten scheelt toch maar 2 letters!

Wat zouden we gaan doen? Deze vraag hield iedereen bezig, en daarom pakten we onze muziekinstrumenten en begonnen we een stukje muziek te maken. Warempel, een improvisatie van 'The Caba Huishoudorchestra', onder leiding van John Lepel en Paul Vork.
Deze improvisatie beviel ons zó goed, dat we besloten om ons te begeven naar het Trafalgguere Square van Larochette. Vergezeld van bier en drie supporters begonnen we ons concert (gratis toegang), midden in het dorp op de kiosk, nadat Henk en Evert ons erheen hadden gebracht. We kregen nog meer supporters, waarvan één met een klarinet. Deze durfde ons niet te begeleiden. Hij kwam wellicht van zijn eerste les terug, want hij liet ons alleen zien hoe je zo'n ding in- en uit kunt pakken.
Na het zingen en spelen smaakte het bier ons goed, en even later besloten we om een frietje te gaan pakken. Op de trap van het gemeentehuis werd dit opgegeten.

Hierna gingen we de ruine van Larochette bezoeken, 10 minuten gaans van het gemeentehuis. Ik heb nog nooit zo'n puinhoop gezien!

solorave SUIKERBIETEN genetisch éénkiemig
is 't begin van weinig werk en véél gewin

Ik denk dat ik onze schuur ook ten toon ga stellen. Handtekeningen konden we ook nog zetten, inclusief woonplaats en beroep. Dit laatste varieerde in dit boek van scholier tot kraamvrouw en van pijpfitter tot Caba-lid. Het enige leuke van deze ruine was de put. Zestig meter diep. We mochten er steentjes in gooien ook nog.

We hadden genoeg gezien, en plaagden eventjes de meisjes bij de ingang met het wisselen van 1000 francs.

Een Hollands ijsje eten, dat was onze volgende attractie. Evert kocht hier verder nog een 'pinsel', om zich wat gemakkelijker te kunnen scheren.
Nu splitste de groep zich. Enkelen gingen inkopen doen, anderen gingen golven, vlak bij het gemeentehuis en het kerkhof. Nadat we inkopen hadden gedaan, gingen we naar ons kampterrein terug, behalve dan de golfspelers. Deze zouden na een partijtje gespeeld te hebben, lopend terug komen. We hadden afgesproken dat we om zes uur zouden gaan eten.
Ik denk dat de golfbal 'n keer zoek was geraakt, of dat de conditie te beperkt was, want de golfspelers waren 7 minuten en 23,9 seconden over tijd.
Koude soep dus!
De keukenstaf had ons weer een heerlijke maaltijd voorgeschoteld. Ik geloof dat het elke dag wel gesmaakt heeft. Wat mensen toch voor een werk kunnen verrichten!

CONSUM HANSEN
LAROCHETTE
L24
28 VII 77

00016.70 +
00016.70 +
00016.70 +
00042.00 +
00036.00 +
00056.00 +
00018.50 +
00062.00 +

00264.60 ★

Een dutje was wel nodig. Iedereen ging even op zijn luchtbed liggen, behalve de afwassers.
Daar hebben de dutters van genoten, om die mensen te zien afwassen.

'n Avondje Larochette, op ons nieuwe terrasje. Dat zou de laatste attractie zijn van deze dag.
Bier, zang en ..... juist, vul dat laatste zelf maar in, voor zover dat in te vullen is.
'n Rondje ging er ook nog van af. Alleen bier had die man ons geschonken. Hij had schijnbaar genoten van onze zang. Gezellig was het er wel.
Nu, bedtijd jongens! We gingen naar onze tenten toe, per bus. Heen waren we nl. te voet gegaan.
De flessen werden nog eenmaal opengerukt in de tent, en.....
o, hier is de grens voor dit schrijven. De volgende is aan de beurt!

Deze rekening werd naar Hans de Bresser gestuurd in Boxtel, omdat hij zogenaamd ziek was, en medische verzorging hem noodzakelijk bleek. (!)

Larochette, 29 Juillet 1977.

Ms. J de Bresser,
Molenstraat 98,
BOXTEL 4150
Pays-Bas.

nr d. fac 147 12 07 29

Monsieur,

Bij deze zenden wij U onze rekening voor genoten geneeskundige hulp dd 28 en 29 juli.

5 x	acetylsalicyl à 10 FR	50 FR
1 x	café medicamental	35 FR
1 x	biscuit a viande	40 FR.
	usage du lit	220 FR.
	advise du docteur	300 FR
total		645 FR.

service 30% non compris

Bij betaling binnen 7 dagen 20% korting
Bij betaling na 14 dagen 30% toeslag

arts-tresurier

Trudy
(Freddy)

Vrijdag 29 juli. 31

's Morgens scheen voor het eerst van de week de zon. Dit was dan ook de reden om vroeg op te staan.
Freddy klaagde nog steeds over zijn arm en besloten werd, hem naar Boxtel te brengne.
Het ontbijt werd in orde gemaakt, en spoedig zaten we allemaal aan tafel. Snel wareb we het er over eens, dat Henk en Gerda Fred naar huis zouden brengen, en de volgende morgen op het kamp terug zouden keren.
Na het ontbijt werden er boodschappen gedaan, terwijl Evert het koffer van onze reiziger pakte, nachequete, telde en inpakte, en Freddy door zijn grote broer gewasse werd, wat echter wel veel ,praat gekost had.
Tegen het middaguur stond de ford reisklaar, en uitgezwaaid door alle Cabanen vertrokken Henk, Gerda en de 'zieke' naar Boxtel. Evert ging naar de Familie Peters, en belde naar een tante van Freddy, om te laten doorgeven dat Freddy naar huis kwam, al was het niet zó ernstig dat men zorgen moest maken.

De lucht betrok, en de zon verliet het kampterrein. Met algemene stemmen werd besloten de middag in Trier door te brengen, in het buurland Duitsland. De jassen en portemonnee's werden tevoorschijn gehaald en met elven gingen we de bus in. We waren nog maar net onderweg, toen de regen met bakken neerviel op onze 'volksfiets'. De reis verlipe verder prima.
Aan de grens bleek de Duitse douanebeambte niet veel zin te hebben om de papieren te controleren in de stromende regen, en zonder problemen overschreden wij de Duitse grens.
Trier bleek op twee manieren te bereiken: de kortste weg via een onbeduidend bergpasje (in vergelijking met de Susten) en de langste weg via de autobaan.
Gekozen werd voor de kortste weg, die toch wel tegenviel. Evert maar schakelen met elf mensen in de bus.
Maar we kwamen al vlug in de stad aan. De wegen waren intussen spekglad geworden, met gevolg dat er geremd moest worden met behulp van de handrem. De auto werd zo snel mogelijk geparkeerd, want het risico was té groot om zo verder te rijden. Zo kwam het, dat we door de stromende regen naar het centrum van de stad moesten, zoekend. We waren de drukte, stank en het lawaai van het verkeer niet meer gewend. We staken de Moezelbrug over op zoek naar een bank en een kop koffie. Ook hier in Duitsland raakten we door de zomertijd weer in de problemen: de bank bleek tot twee uur Duitse tijd gesloten te zijn, wat voor ons betekende dat we drie kwartier zonder een rode penning (Pfennig) door moesten brengen.

We vonden echter vlak naast een Bank een Italiaans eethuisje, waar men geen kaffeekücher maar wel koffie bleek te hebben. Met wat Hollandsche laksheid zouden we het met één kopje koffie misschien wel drie kwartier uit kunnen zingen. Trudy had weer honger, dus nam ze een bord spaghetti de Romero. De tijd verstreek maar langzaam, en een voor een kwamen de Italiaanse obers een kijkje nemen naar dat vreemde gezelschap, op het terras, dat maar niet wilde afrekenen.....

Eindelijk was het drie uur. Evert en Anton konden Duits geld gaan halen. Hun vertrek wekte echter achterdocht van de pizza-bazen, maar Evert wist hun achterdocht weg te nemen met een opmerking over 'Duitse franken', die grote hilaritiet wekte.

?aar tien minuten later konden de schulden dan toch betaald worden.

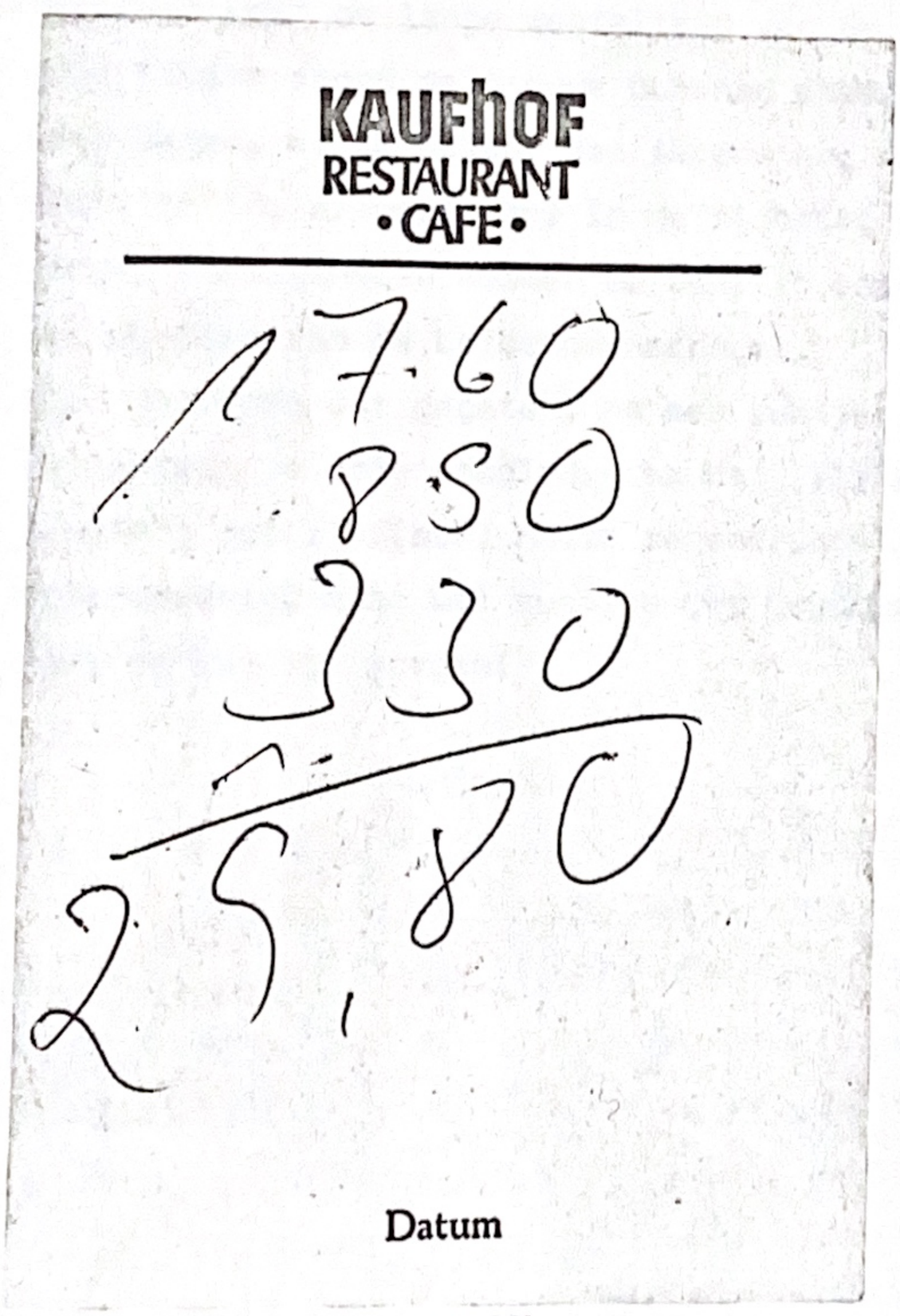

Hierna gingen we met z'n allen naar een 'Kaufhof', een enorm groot warenhuis, wat men in Holland nauwelijks tegenkomt. Omdat men in zo'n grote winkel niet bij elkaar kan blijven, ging ieder zijns weegs, na allemaal 10 Duitse marken bij Anton geleend te hebben.

Anton, Trudy en Evert kochten wat kleinigheidjes en gingen toen naar de restauratie waar zij zich te goed deden aan een Zigeunerschnitzel.

De tijd verstreek snel, en op de afgesproken tijd van 16.00 uur stond iedereen netjes te wachten aan de uitgang.

We zouden de stad nog wat gaan verkennen, en zo kwamen we spoedig terecht bij de 'Porta Nigra', een Romeinse Stadpoort, waar Anton U -geachte lezer- nog veel kan vertellen.

De donkere poort werd door ons bezocht, hetgeen een interessante bezigheid was. Vooral de hoogte imponeerde iedereen, en het vergezicht over de std was magnifiek!
Ondanks de regen vermaakten we ons goed. Maar omdat de regen nog steeds neer-druilde, stelde Evert voor, om toch maar stilletjes aan richting kamp te gaan, gezien het feit dat het glad was op de weg, en de nus zo vol zat met Cabanen. Uiteraard werd hier niet tegen in gebracht, en gehoorzaam daalde iedereen weer de lange wenteltrap van de porta af, richting Moezel. Achter deze rivier stond de trouwe bus nog steeds te wachten. Er werd dan ook snel ingestegen, en ik geloof dat iemand nog danig zijn kop stiet aan de schuif-deur. Enfin, er werd weer in de richting van het Groot-Hertogdom gereden. Zonder moeilijkheden kwamen we weer in Larochette aan,op het vertrouwde grondgebied van de Leidenbacherbauer.
Hier werd nog wat gegeten, en een rustige avond besloot voor ons deze dag waarin we drie kampleden hadden uitgezwaaid, en het buurland hadden bekeken, met zijn (ook) natte regendruppels-. Het was toch wel een interessante, maar wel rustige dag geweest. We waren al weer benieuwd naar de dag van morgen!

=0=

Gerda Michiel

Zaterdag 30 juli.

Deze dag begon voor de Caba zowel in Larochette als in Boxtel. In de morgen rond half acht begon de dag in Boxtel. Henk en Gerda zouden weer terug rijden naar Luxemburg. Om negen uur stonden ze startklaar om te vertrekken. Het weer was slecht: miezerig en mistig. De reis verliep voorspoedig, al was er voor hen in Liège wel wat oponthoud. Ze dachten binnendoor te gaan, maar dat was dus niet het geval, daar in die binnenstad. Maar toch kwamen ze om half drie in Larochette aan. Daar was intussen iedereen na een heerlijke nachtrust om 10.00 uur opgestaan. De manier waarop zal wel door een van mijn collega's zijn belicht, eerder in dit boek. Om kwart voor elf, nadat zowat iedereen zich de ogen had geopend om het 'zonlicht ' te aanschouwen, werd er in de tent ontbeten. Het weer viel erg mee, temeer daar het niet regende. Om half twaalf gongen we per automobiel, waar iedereen zijns weegs gong.
Een aantal gong voor de zoveelste maal maar de soevenierswinkels om nog meer rariteiten Nederland in te voeren. Een andere groep gong maar meteen naar de kroeg en een derde groep gong op zoek naar een manier om aan geld te komen(.....hiermede doel ik op een bankgebouw).
Deze derde groep zou het bijna zwaar krijgen, te verduren. De bank was gesloten, en de fananciële stand van zaken die hierdoor bij de kas ontstond, moet voor Anton een bijna ondraaglijke situatie teweeg gebracht hebben. Tegen drie uur was iedereen weer terug, en was het diner van die dag al weer klaar. Onze maaltijd bestond uit Raviolis en tomatensoep. (Daar lustte Trudy nog wel een bordje van!!), en aarbeienyo-ghut. De twee Holland-reizigers waren dus inmiddels ook weer verenigd. Om 15.30 uur: shampo, borstels, warm water, zeep, handdoeken etc., want we moesten met z'n allen naar de bruiloft van een dochter van Boer Peters: Beatrice trad vandaag ij het bootje met Jimmy. Om 16.00 uur begon de Repetition Generale, want we zouden nog etwas singen voor het bruidspaar, op verzoek. De repetitie duurde maar kort, dus (in de stralende zon, ja, ja!) togen we om 16.15 uur kerkwaarts naar Christnach, een dorp verderop, waar de bruidegom woonde, vlak bij de kerk. Naam: Jean Richard (=Jimmy).
Daar aangekomen leek het wel of heel het dorp was uitgelopen, om het bruidspaar te zien. Het was een hele drukte daar bij die kerk. We zagen enkele bekende feestelingen, o.a. Jean en Marco Peters, prachtig en deftig in blauw pak en zwarte strik op. We besloten om alvast in de kerk te gaan zitten. Om half vijf begon de mis officiëel, maar voordat bijna iedereen binnen was (de helft stond nog buiten), was er toch al tien minuten van de mis voorbij.

Het koor deed er geweldig zijn best. Ook de organist probeerde dat. De man bezat het vermogen op op zijn hoogst vier toetsen tegelijk aan te slaan.!' Het was al met al toch wel een deftige bedoeling. Dames in het lang met blote ruggen. Heren in deftig zwart pak met zwarte strik op. Volgens de jongens kon je de Belgische dames meteen herkennen: die waren in het blauw, zeiden ze. De bruid zag er eenvoudig maar mooi uit. Ze was in het wit gekleed. De bruidegom om jacket.

Na de mis naar buiten. Daar stond al een meneer met een geweer klaar, om te te schieten. In neem aan dat deze man zó bezeten was van Nieuwjaar, dat hij daarom dat vuurwerk begon begon af te steken.

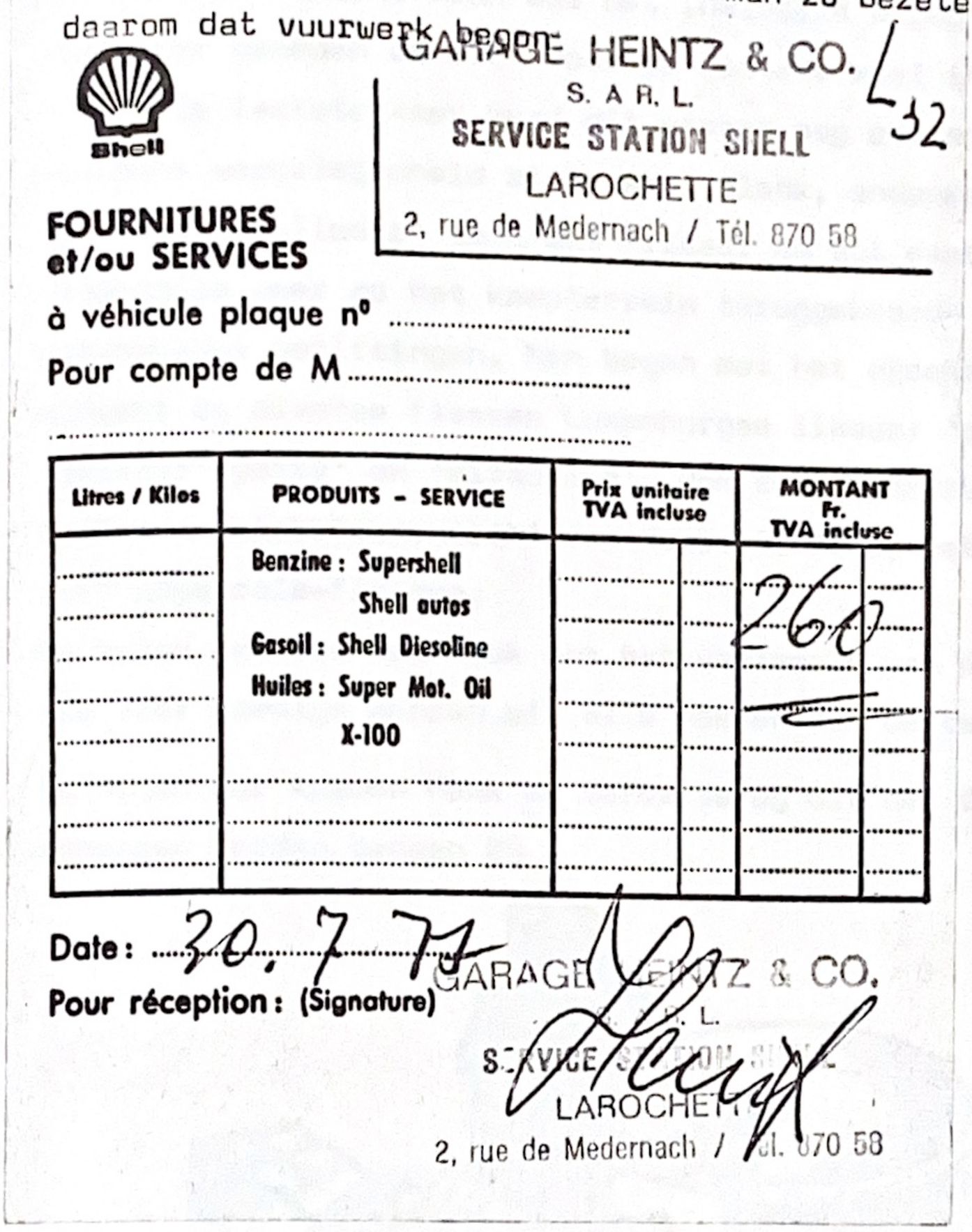
GARAGE HEINTZ & CO.
S. A R. L.
SERVICE STATION SHELL
LAROCHETTE
2, rue de Medernach / Tél. 870 58

32

Shell

FOURNITURES et/ou SERVICES

à véhicule plaque n° .....

Pour compte de M .....

Litres / Kilos	PRODUITS - SERVICE	Prix unitaire TVA incluse	MONTANT Fr. TVA incluse
	Benzine : Supershell		260
	Shell autos		
	Gasoil : Shell Diesoline		
	Huiles : Super Mot. Oil		
	X-100		

Date : 30.7.71

Pour réception : (Signature)

GARAGE HEINTZ & CO.
S. A R. L.
SERVICE STATION SHELL
LAROCHETTE
2, rue de Medernach / Tél. 870 58

Iedereen die de kerk uitkwam, werd op de gevoelige plaat vastgelegd. Veel fot's dus.

Door de brabdweer van Christnach werd op het kerkplein een serenade gebracht. Onder leiding van Evert -die ook nog in het Duits speechte- werd een uitvoerige serenade gebracht van 'die holländische Ferienfreunden'. Zelfs de brandweerkoorleden stonden er perplex van! OOk de ouders Peters waren zeer vereerd. Dat bleek wel, toen ze enkele minuten later Evert 500 francs in zijn broekzak frommelden, als dank voor de geweldige muzikale verrassing uit Boxtel. Meteen daarna werd er weer terug gegaan naar Larochette, en werd 'Café du centre' opgezocht. Hier werd het gekregen geld van Peters goed besteed, heerlijk in de zon. Ook werd er door Evert nog bier getankt voor de bus. (zie hierboden). De mensen in het café kenden de Cabanen nog. Wij hun ook.

Om zes uur gingen we terug om te eten. Om acht uur vong men aan om te voet naar datzelfde café te gaan. Wij te voet. Gerda en Henk, Trudy en Evert zouden later met het rollend materiëel komen. Zij arriveerden om half elf. We zongen nog enige vrolijke nöten, en verdienden zowaar weer een pint van de chef van het café. Om 01.00 uur werd de terugreis aanvaard, en niet lang daarna viel iedereen in de tent voldaan in slaap, na het Wilhelmus nog te hebben gezongen voor de laatste kampnacht.

Mams
Mams

Zondag 31 juli.

De laatste dag.

Alhoewel de regen vrijwel de hele week enigszins de spelbreker was geweest (?), konden de Cabanen het deze morgen wel waarderen dat het regende. Dit had namelijk tot gevolg, dat we één uur langer in onze slaapzakken konden blijven liggen.

In plaats van zeven uur, was het nu acht uur dat we, niet al te snel, uit de tent kwamen. Toch was het inmiddels droog geworden, en de gehele groep liep naar beneden om zich voor de laatste maal in Luxemburg te gaan wassen. Zelfs de laatste keer werd dit wassen nog een enorm geklieder, en de vloer van onze wasgelegenheid stond snel blank, ondanks de goede afwatering. Door dit 'geklieder' toch wat frisser en actiever geworden, begonnen we -inmiddels weer op het kampterrein teruggekeerd- met het verzamelen van de persoonlijke bezittingen. Men begon met het bijeenzoeken van de voornaamste dingen: de diverse flessen Luxemburgse likeur: 'pommes', 'quetch', 'kirsch', 'graines' poire' en 'mirabelle'. Ook kwamen diverse lége flessen tevoorschijn. Zelf een 'Liebefrauemilch' van Norbert. Maar, het grootste gedeelte waren toch lege cola-flessen.

Nu begon men dan toch ook met het verzameln van dekens, slaapzakken en kleren, die voor sommige mensen uit alle hoeken van de tent moesten worden gevist.

Om negen uur kwamen Henk en Gerda terug uit het dorp, waar nog wat boodschappen werden gedaan bij

Epicerie GANSEN

LAROCHETTE

Tel. 87073

Ook Trudy kwam met de nodige tassen uit de ford fiësta.
Zo hadden we om vijf over half tien voldoende gegeten, en werd er nog een sigaretje gerookt. Hierna vertrok Evert met enkele jongens naar Grevels om al wat spullen weg te brengen. Onderweg daarheen kwamen ze Piet Bloem tegen, met de Gebroeders de Leyer, in de grote vrachtauto van de brouwerij uit Boxtel, beladen met kampspullen van het jongenskoor, die zij drie weken geleden hadden achtergelaten in Grevels. Beide voertuigen stopten, en een enthousiaste begroeting volgde. Enkele spullen werden vanuit de bus overgeladen op de vrachtauto, en Evert reed verder naar Grevels, met enkele stoeltjes en tafeltjes, en Piet ging met de vrachtauto naar Larochette, om daar de kampspullen op te halen.
Intussen was er in Larochette al hard gewerkt. Tent na tent ging plat. Zelfs met de ingewikkelde w.c.-tent had men de minste moeite. Zoals gewoonlijk kreeg de afbraak van deze tent ook weer het meeste bekijks. Immers, men is altijd zeer geïnteresseerd in de prestaties van een voorbije kampweek..... Dit jaar waren de kampinspanningen bedroevend... Michiel meende nog in de kuil te moeten gaan 'pletten', maar toen het puntje bij paaltje kwam, en drie Cabanen hem in de kuil met 'resultaten' probeerden te storten, werd zijn enthousiasme aanmerkelijk bekoeld. Hij vond dit gezeik van de jongens maar poeplink, maar gelachen dat we hebben.....en met stront gegooid!!
Toen werd het weer tijd om een hapje te eten, en daarna afscheid te gaan nemen van de Familie Peters. Onder dit eten werd onder toeziend oog en de welwillende medewerking van Henk de laatste fles rode wijn genuttigd. Het gehele kampterrein was nu vlak geworden. Iedereen spande zich in de auto's: de volkswagen met Ad, de ford met Henk en de vrachtauto koerste weer naar Holland. Evert was met zijn bus de laatste, en ook hij maakte met de bus de afdaling naar de 'Leidenbacherhof'. Het afscheid bij de Familie was erg hartelijk. De borrel die de boer nog aanbood werd vriendelijk afgeslagen, en men complimenteerde met wallen onder de ogen de vereniging nog voor de keurige aubade van gisteren, bij het huwelijk van hun dochter. Onze penningmeester kan ook tevreden zijn, want toen hij het door ons gebruikte water en ook de melk wilde betalen, werd dit door onze gastheer snel afgewuifd. Een muzikaal hoeraatje voor hem volgde hierop. Onder luid getoeter konden we om kwart voor een dan vertrekken, richting Boxtel. Gerda vond dit getoeter zo leuk, dat ze dwars in de wagen lag, om de claxon te kunnen bereiken.

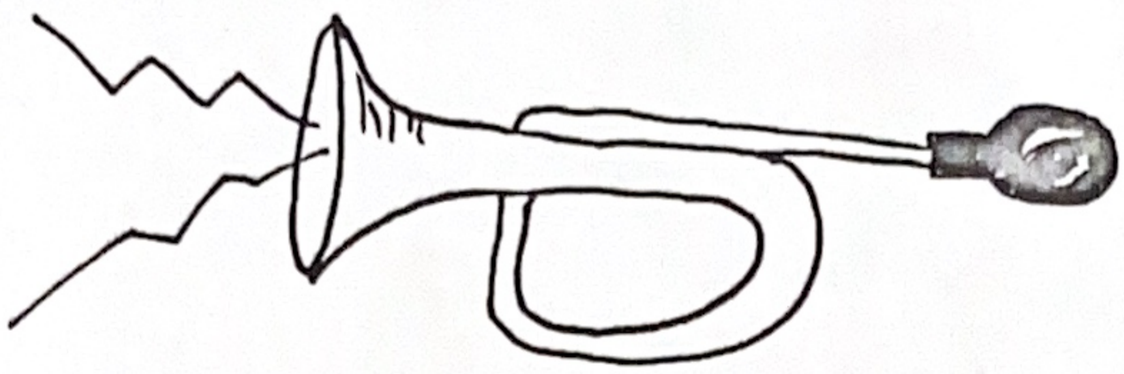

In Larochette werd nog een ere-rondje gemaakt rond de markt. Toen verliet de Caba met 2 bussen en een Ford dan toch werkelijk de vakantieplaats van de Caba van 1977.

De reis ging erg vlot, en als snel reden we via Grevels en Martelange op de Belgische 'snelwegen'. Rond twee uur hadden we een half uur durende pauze op een parkeerplaats voorbij Bastogne. Hier nuttigden we brood, koffie en friet. Vermeldenswaardig is nog, dat piet met de vrachtwagen honderd meter verder stond te pauzeren, en dat Gerrit Boley met auto en caravan ook hier stopte, om ons te begroeten. Die ging verder naar Grevels, Het was dus een waar ontmoetingscentrum van Keiestampers, ver van huis.

Toen we weer in de bus zaten, werden daar door Trudy en Michiel verhalen voorgelezen van Herman Pieter de Boer. Dit hielp de tijd wat te doden. In Huy dronken we om kwart over vier op kosten van de penningmeester een kopje koffie. De w.c. aldaar was zeer in trek. Men werkte hier met foto-electrische cellen. Erg leuk, automatische spoeling als je stond te ..... (juist ja) Zelfs Mieke kond de verleiding niet weerstaan om samen met Trudy een kijkje te gaan nemen.
Vijf over half vijf vertrokken we weer en om kwart over vijf reden we door St. Truiden.Om precies 18.18 uur waren we weer in Nederland, en iets over zeven kwamen we in Boxtel aan. De kilometerstand van de bus was 0318, nadat die in Larochette 02851 was. Totale afstand die we gereden hadden vandaag was 338 km.
In Boxtel werd iedere Cabaan apart thuisgebracht, mét bagage. 't Kamp was weer voorbij. 's- Avonds was er nog een afscheidsuurtje bij Trudy Thuis, met een glaasje bier. Er werden door een "welsprekende" voorzitter nog enkele cadeau's aangeboden aan Trudy en Evert en Henk en Gerda. Ook werd het verjaardagslied van Trudy nog gezongen. (elders in dit blad aangegeven). Hiermee werd een toch weer zeer geslaagd kamp afgesloten. Kamp 1977 in Larochette was voor de Caba weer afgesloten. Bovendien was dit kamp voor Hans, Hans, Laurens en Michiel het laatste Caba-kamp.

=0=

FINANCIEEL KAMPVERSLAG!

Een van de primaire vereisten voor het slagen van een vakantie is geld. Is er genoeg geld, dan is er altijd wel wat extra's te doen, zoals koffiedrinken in een duur hotel, of brood met eieren van vijfendertig cent.
Net als vorig jaar mogen we ook dit jaar niet mopperen over de totale kosten van het Cabakamp. De belangrijkste oorzaak: de uitnemende zuinigheid die onze keukenstaf heeft getoond bij het doen van de dagelijkse inkopen. Bedroeg de post boodschappen vorig jaar bijna de helft van de totale uitgaven, voor dit jaar was dat slechts een kwart!
Deze zuinigheid van de keukenstaf heeft ook onze begroting tot op zekere hoogte behoed voor een totale catastrofe.
De cijfers van de begroting waren gebaseerd op het totale kasgeld na het innen van de kampgelden. Het kampgeld bedroeg dit jaar honderd gulden, dat was veertig gulden meer als voor eenzelfde Cabakamp naar dezelfde plaats drie jaar geleden.
Gezien de inflatie leek ons dat de meest eerlijke oplossing van ons voortdurend financiëel probleem.
Nog tot zeer vlak voor het kamp, leek het erop, dat we het maar net, of misschien zelfs net niet zouden redden met de centen.
Dankzij enkele genereuze giften, die op het laatste moment nog uit de hemel kwamen vallen, leek dit probleem uit de weg te zijn genomen. Om dit met getallen te illustreren. Op de laatste bestuursvergadering voor het kamp kwamen we na zorgvuldig rekenen op een totaal kapitaal van 1675 gulden, terwijl nog geen drie weken later dit bedrag was gegroeid tot f 1929,27. Een surplus van ruim 250 gulden!
Net als vorig jaar gebruikten we in Luxemburg Traveller's Cheques van de Bank of America. Gezien onze financiële positie dit jaar hadden we voor vijfhonderd dollar minder dan vorig jaar. Dat is een niet te verwaarlozen bedrag van twaalfhonderdenvijftig gulden! En dan hebben we nog steeds nog moeite met de banken.
Ook van 't jaar speelde ons de zomertijd (in Duitsland) en de sluitingstijd van de banken (in Echternach) weer parten.

Het enige voordeel is dan, dat als we geen geld meer hebben, we ons moeten zien te redden met het kleine beetje dat nog in de kas zit, en dan 's zondags toch nog ruim driehonderd gulden mee naar huis brengen!

Onze begroting was gebaseerd op de cijfers van vorig jaar. En theoretisch hebben we voor alle posten (behalve de boodschappen) een begrotingstekort opgelopen. Dit onderandere door de overmacht die ons overviel: Freddie's arm. Hierdoor stegen de benzinekosten, de kilometerkosten alsmede de overige kosten. Daaraan moet echter worden toegevoegd dat al deze extra kosten wat betreft de kas al weer opgelost zijn! (Waar een verzekering al niet goed voor is, nietwaar Laurens).

KAUFHOF

Het begrotingstekort op de post benzine bedroeg ruim honderd gulden. Dat op de post drank (!) bijna vijfenzeventig gulden (we mooten daar toch tons verandering in gaan brengen). Het tekort op de overige kosten bedroeg f 77,75, maar bij deze post zaten dus ook de honderdvijftig gulden voor het ziekenhuis in Ettelbruck. Tellen we dit op, dan komen we aan ongeveer tweehondervijftig gulden. En dan komt de klap, het begrotingsoverschot (een woord dat minister Duisenberg niet erg vaak hoort!) op de post boodschappen, die we begroot hadden op f 700, bedroeg maar liefst f 207,66! En hiermee komt het totale tekort op nog geen vijftig gulden. Nogmaals hulde aan de keukenstaf.

Laten we nu alle posten eens afzonderlijk bekijken. Aan boodschappen waren we in totaal f 4,40 per persoon per dag kwijt. Vorig jaar was dat f 5,27, dus dat betekent dat we dit jaar alvast goedkoper gegeten hebben, maar naar ik geloof toch beslist niet slechter! (Denk eens aan het feestmaal ter ere van Trudy's verjaardag). Aan benzine waren we per dag kwijt f 43,87, tegen f 68,23 in Zwitserland. Nu is er wel enige verschil in oppervlakte tussen Zwitserland en Luxemburg, en tevens waren we dit jaar met een auto minder.

En dan nu de post die iedere Cabaan het meest interesseert: drank. En was dit jaar een belangrijk verschil te constateren met andere jaren: er werd (tamelijk fors) gezorgd voor eigen middelen om niet van de dorst om te komen. Die kans was dan ook gering gezien de hoeveelheden whisky die op gezette tijden in de tent aanwezig waren. In totaal heeft iedereen gedurende de week voor ƒ 2,80 van de kas gedronken. Een tamelijk verschil met vorig jaar, toen dat ƒ 1,59 per persoon per dag bedroeg. Maar toen waren we ook met negentienen, en dat maakt de penningmeester in ieder cafe wel wat zuiniger! Aan telefoonkosten, ansichtkaarten, souveniers, bloemen en dergelijken waren we dit jaar ruim veertig gulden per dag kwijt. Een verschil van meer dan elf gulden met vorig jaar.

De conclusie die we uit dit alles kunnen trekken is dat het kamp van 1977 behalve zeer geslaagd ook financiëel bekeken zeer gunstig is geweest. Vooral als we het eindbedrag van dit jaar naast dat van het voorlaatste Larochettekamp leggen. In 1974 kwam Nol aan een eindbedrag van ƒ 1376,36. Dit jaar komen wij aan een eindbedrag van ƒ 1424,05 (schatting). Dit betekent onder meer dat we dit jaar inflatie goedmaken met nog geen vijftig gulden (wat zou Duisenberg jaloers zijn als hij dit verslag zou lezen!).

Het leven van alle dag is weer begonnen, en terug in de schoolbanken, voor de klas en op de akademie's en universiteiten, kunnen we alleen met weemoed terug denken aan die acht dagen van absolute vrijheid en schone lucht. Tevreden kunnen we in ieder geval allemaal zijn, inclusief mijzelf. En voor het volgend jaar: wie weet?

de penningmeester

	SALDO	boodschappen	benzine/olie	drank	overigen	TOTAAL
22 juli:	ƒ 1845,14	ƒ 231,09	ƒ 99,00	ƒ	ƒ 8,65	ƒ 338,74
23 juli:	ƒ 1506,40	ƒ	ƒ 99,67	ƒ 54,85	ƒ 1,75	ƒ 156,27
24 juli:	ƒ 1350,13	ƒ	ƒ	ƒ 40,91	ƒ 0,07	ƒ 40,98
25 juli:	ƒ 1309,15	ƒ 32,31	ƒ	ƒ 40,77	ƒ	ƒ 73,08
26 juli:	ƒ 1236,07	ƒ 25,55	ƒ 34,85	ƒ 20,35	ƒ 11,50	ƒ 92,25
27 juli:	ƒ 1143,82	ƒ 56,32	ƒ 20,91	ƒ 65,80	ƒ 150,00	ƒ 293,03
28 juli:	ƒ 850,79	ƒ 28,23	ƒ	ƒ	ƒ 3,48	ƒ 31,71
29 juli:	ƒ 819,08	ƒ 40,56	ƒ 13,94	ƒ 25,72	ƒ 53,25	ƒ 133,48
30 juli:	ƒ 685,60	ƒ 47,89	ƒ 27,88	ƒ 39,10	ƒ 99,04	ƒ 213,91
31 juli:	ƒ 471,69	ƒ 30,39	ƒ 54,78	ƒ 25,79	ƒ	ƒ 110,96
TOTAAL	ƒ 360,73	ƒ 492,34	ƒ 351,03	ƒ 313,29	ƒ 327,75	ƒ 1484,41

aftrekbare posten		ƒ 523,36
tweede eindbedrag		ƒ 961,05
kilometergeld	plm	ƒ 250,00
verzekering	plm	ƒ 100,00
overige kosten		ƒ 113,00
eindbedrag kosten		ƒ 1424,05

(alle bedragen in Hfl.)

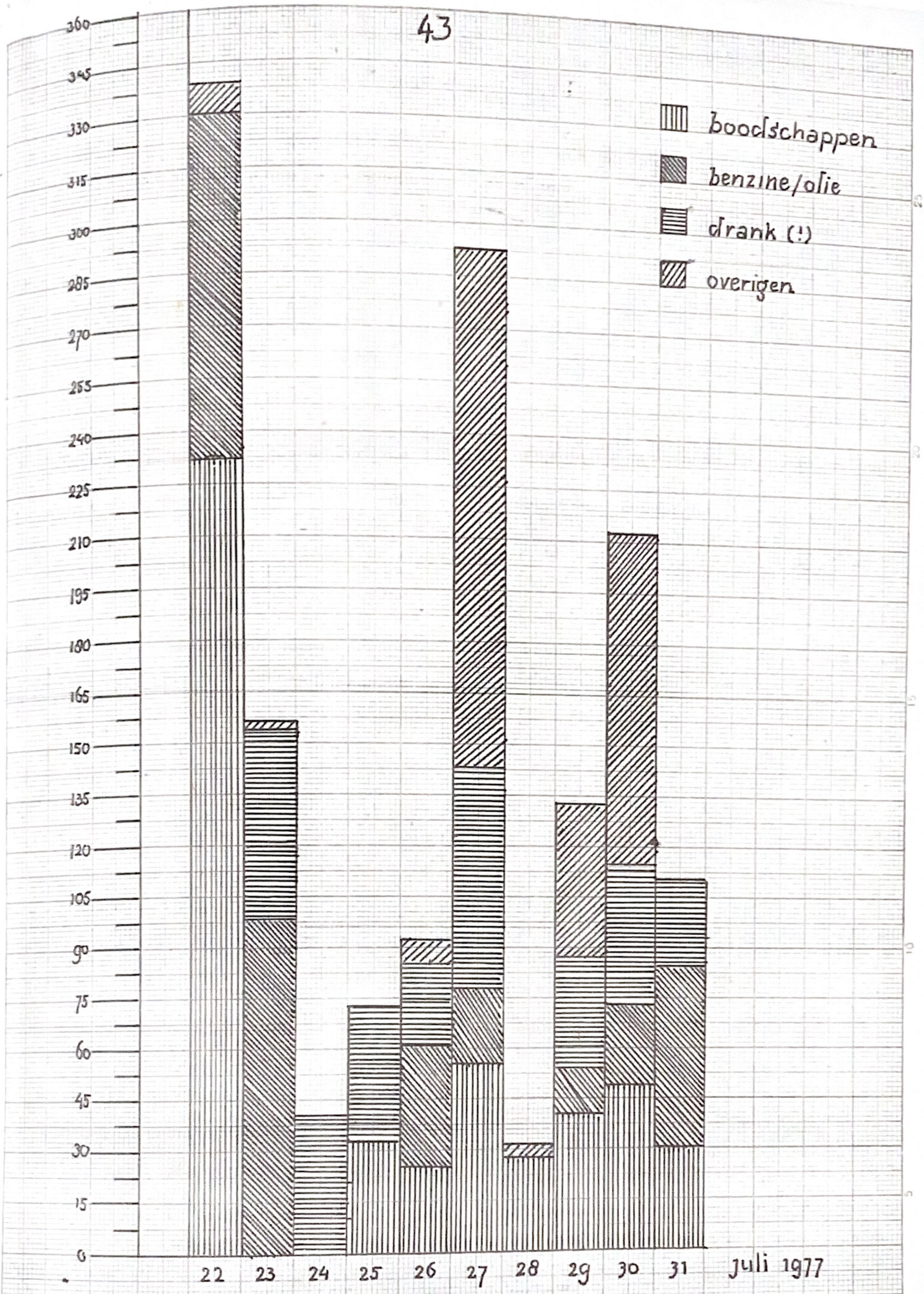

UITGAVEN PER DAG

Stand van bankrekening nr. 10 88 60 604

van 26 november tot 18 juli.

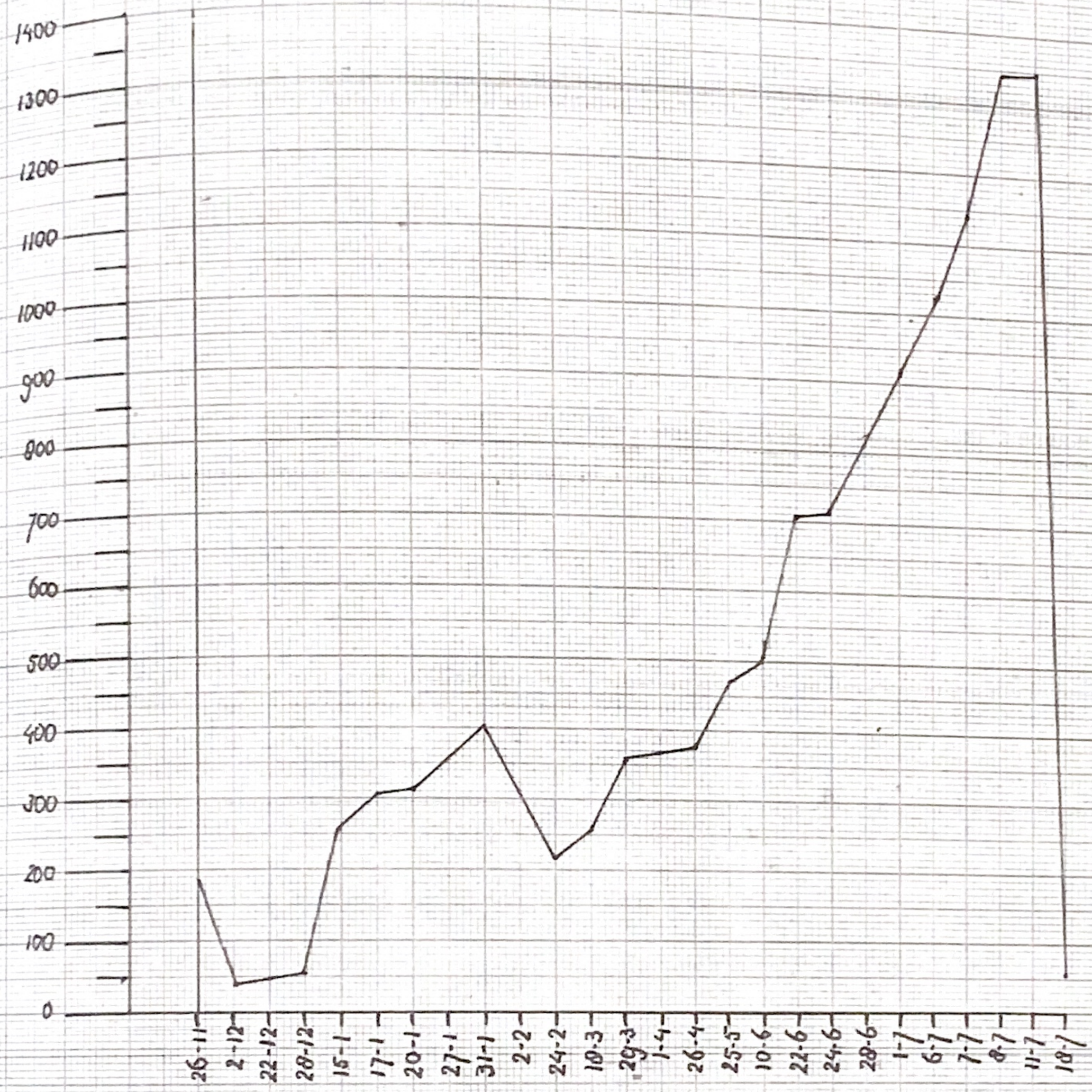

bron: bankboek